

Xuyên Nhanh “Tình” Thâm Một Tắc

Contents

Xuyên Nhanh “Tình” Thâm Một Tắc	1
1. Chương 1: Thế Giới Sụp Đổ	1
2. Chương 2: Một Lần Nữa Bắt Đầu	2
3. Chương 3: Công Tử Thứ Xuất Vs Trạng Nguyên Lang (1)	3
4. Chương 4: Công Tử Thứ Xuất Vs Trạng Nguyên Lang (2)	4
5. Chương 5: Công Tử Thứ Xuất Vs Trạng Nguyên Lang (3)	5
6. Chương 6: Công Tử Thứ Xuất Vs Trạng Nguyên Lang (4)	6
7. Chương 7: Công Tử Thứ Xuất Vs Trạng Nguyên Lang (5)	7
8. Chương 8: Công Tử Thứ Xuất Vs Trạng Nguyên Lang (6)	8
9. Chương 9: Công Tử Thứ Xuất Vs Trạng Nguyên Lang (7)	9
10. Chương 10: Công Tử Thứ Xuất Vs Trạng Nguyên Lang (8)	10
11. Chương 11: Công Tử Thứ Xuất Vs Trạng Nguyên Lang (9)	11
12. Chương 12: Công Tử Thứ Xuất Vs Trạng Nguyên Lang (10)	12
13. Chương 13: Công Tử Thứ Xuất Vs Trạng Nguyên Lang (11)	14
14. Chương 14: Công Tử Thứ Xuất Vs Trạng Nguyên Lang (12)	15
15. Chương 15: Công Tử Thứ Xuất Vs Trạng Nguyên Lang (13)	16
16. Chương 16: Công Tử Thứ Xuất Vs Trạng Nguyên Lang (14)	17
17. Chương 17: Công Tử Thứ Xuất Vs Trạng Nguyên Lang (15)	18
18. Chương 18: Công Tử Thứ Xuất Vs Trạng Nguyên Lang (16)	20
19. Chương 19: Công Tử Thứ Xuất Vs Trạng Nguyên Lang (17)	21
20. Chương 20: Công Tử Thứ Xuất Vs Trạng Nguyên Lang (18)	23

Xuyên Nhanh “Tình” Thâm Một Tắc

Giới thiệu

Số chương: 115 chươngEditor: heavydizzyBetaer: đang tuyểnOanh ——!!Tiếng nổ mạnh vang lên, trên quảng trường đá

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/xuyen-nhanh-tinh-tham-mot-tac>

1. Chương 1: Thế Giới Sụp Đổ

Oanh ——!!

Tiếng nổ mạnh vang lên, trên quảng trường đám người nháy mắt xôn xao, tiếng thét chói tai thê lương, tiếng khóc la khiến cho hiện trường càng hỗn loạn. Cách đó không xa, màn huỳnh quang thật lớn trên lầu cao âm ỉ rơi xuống đất, mang theo sóng nhiệt nóng cháy, cùng với tiếng vang kinh thiên động địa, cả tòa

nhà lớn lung lay sắp đổ, đám người hoảng sợ giống như bị nổ mạnh thành mảnh nhỏ bốn phía chao vút ra ngoài.

Hạ Tình Tình đứng trên quảng trường, cả người phát run, trong đầu ầm ầm vang lên, không ngừng có người thét chói tai từ chạy bên cạnh nàng, sau một lần bị đụng vào, Hạ Tình Tình như tỉnh táo lại trong nháy mắt, đỏ mắt hô to: “Hệ thống! Sao lại thế này?!”

”Tích tích tích ký chủ! Ta kiểm tra được là bom do Tần Sâm kích nổ

“Sao có thể!” Hạ Tình Tình không thể tin tưởng cắt đứt lời nó nói, sau đó đột nhiên nghĩ tới cái gì, hoảng sợ trốn to hai mắt “Trần Vi Vi và Hạ Nhiên đâu? Bọn họ thế nào?!”

“Ký chủ, bọn họ ở trong tòa nhà, tôi kiểm tra không thấy dấu vết sinh mệnh bọn họ!”

Hạ Tình Tình cảm giác mình sắp điên rồi, sao lại thế này? Sao lại thế này! Nữ chủ và nam xứng cứ như vậy chết đi?! Rốt cuộc đã xảy ra cái gì! không! không thể! Như nghĩ tới cái gì, Hạ Tình Tình cắn chặt răng, chạy về chỗ ánh lửa.

“Ký chủ! cô đang làm gì!” Bên tai là hệ thống tức muốn học máu chất vấn. “Thế giới này sắp phải sụp đổ! Chúng ta không thể ngốc tiếp!”

Đúng vậy... Hạ Tình Tình chậm rãi dừng bước chân lại, nữ chủ và nam xứng đều đã chết, nhiệm vụ rốt cuộc không thể hoàn thành, trật tự thế giới không thể duy trì, sụp đổ là tất nhiên. Cứ như vậy, thất bại?

Như vì nghiệm chứng suy đoán của cô, tiếng ầm ĩ, ồn ào chung quanh đột nhiên im bật, đám người chạy vội đột nhiên như bị giữ lại, biểu tình hoảng sợ tuyệt vọng đọng trên mặt bọn họ, mảnh nhỏ bắn từ trận nổ mạnh bay bồng bềnh giữa không trung, bốn phía lập tức an tĩnh, Hạ Tình Tình ngơ ngẩn nhìn một màn này, đột nhiên trong đầu đau nhức, cả người mất đi ý thức.

cô không nhìn thấy, nháy mắt mặt đất dưới chân chao đảo, một làn bạch quang bao bọc lấy cô, khi bạch quang dần dần biến yếu, thân ảnh của cô cũng dần dần biến mất, một chốc lát lúc cô biến mất, thế giới kia yên lặng giống như pha lê vỡ nát, sau đó trở thành hắc ám.

2. Chương 2: Một Lần Nữa Bắt Đầu

Hạ Tình Tình mơ mơ màng màng mở mắt, chỉ cảm thấy đầu choáng váng vô cùng, nhắm mắt lại nghĩ một hồi, cô mới mở mắt lại lần nữa, vừa thấy liền hoảng sợ, mình thế nhưng bồng bềnh ở giữa không trung, trên người bị làn sáng màu trắng nhẹ nhàng quấn quanh, trừ cái đó ra, một vùng đen tối. Theo ánh sáng mỏng manh trên người, cô phát hiện mình ở nơi rất hoang vu, nơi nơi đều là đá vụn đất vàng, bốn phía an tĩnh đáng sợ. Đây là chỗ nào?

“Ký chủ, cô rốt cuộc tỉnh rồi!”

Bên tai truyền đến thanh âm hệ thống hơi mang theo kinh hãi. Hạ Tình Tình lấy lại tinh thần, “Ừ, đây là nơi nào?”

“Ký chủ, có còn nhớ rõ chuyện gì đã xảy ra sao?”

Đương nhiên nhớ rõ, cảnh tượng một thế giới sụp đổ tựa hồ lại hiện lên trước mắt, lúc ấy là tâm tình khiếp sợ, mờ mịt, khủng hoảng.

“Thế giới sụp đổ trong nháy mắt, chúng ta bị một lực lượng cường đại đánh trúng, sau đó thì tới tới nơi này. Nơi này tựa hồ là một khe hở thời không, chung quanh không có bất cứ sinh vật gì.” Hệ thống lạnh nhạt.

Hạ Tình Tình nghe xong hỏi: “Hệ thống, một nhiệm vụ thất bại, có trừng phạt gì sao, còn có điểm của ta thế nào?”

Hệ thống khó được trầm mặc một hồi, làm Hạ Tình Tình có dự cảm bất hảo, “Ký chủ, vừa rồi lúc cô còn chưa tỉnh, tôi liền kiểm tra một chút, điểm của cô... Bị trừ hết...”

“Cái gì?!”

“Nếu chỉ thất bại nhiệm vụ, đơn giản chỉ trừ số điểm nhất định, nhưng mà, một nhiệm vụ nam xứng và nữ chủ đều chết, nam chủ cũng không biết tung tích, hơn nữa thế giới sụp đổ, ký chủ hẳn là đã bị giết chết, không nghĩ tới lại bị đưa đến nơi này.”

Hạ Tình Tình khoe miệng giật giật, “Cho nên nói tôi nên may mắn mình không bị giết chết sao?” Hồi tưởng lại mình một đường kiểm điểm thật vất vả vinh thăng lên đầu bảng, lập tức lại hết sạch, trong lòng một trận chua xót.

“Khụ, có thể nói như vậy. Ký chủ, cô cũng đừng quá khổ sở, giữ được rừng xanh sợ gì không có củi đốt a! Tôi vừa rồi kiểm tra qua, trước mắt năng lượng của tôi vẫn có thể tiếp tục tiến hành nhiệm vụ, chúng ta một lần nữa bắt đầu, vài năm sau lại là một hảo hán.”

Hạ Tình Tình một hồi im bất, tâm tình thật ra tốt không ít.

“Ký chủ, cô muốn nghỉ ngơi một lúc sao?”

“không cần.” Hạ Tình Tình lấy lại bình tĩnh, công hồ sớm một chút kiểm lại điểm, “Bắt đầu nhiệm vụ mới đi.”

3. Chương 3: Công Tử Thứ Xuất Vs Trạng Nguyên Lang (1)

Hạ Tình Tình tỉnh lại trong một trận xóc nảy, cả người đau nhức không thôi, yết hầu khô khốc cô cùng, cô cảm giác tứ chi mình đều bị cột chặt, nằm ở trên rơm rạ. Miễn cưỡng làm mình bình tĩnh lại, âm thầm đánh giá một phen, chung quanh tất cả đều là rơm rạ, tựa hồ cô ở trong một chiếc xe chở rơm, ánh sáng thực ảm đạm, nhìn không thấy bên ngoài, thấy không có gì khác thường, mới ở trong lòng gọi hệ thống truyền cốt truyện.

Đoạn ký ức lớn dũng mãnh tràn vào óc, Hạ Tình Tình tức khắc cảm thấy đầu hôn não trướng, thiếu chút nữa ngất xỉu đi, đây là việc lúc trước không có, vừa định hỏi hệ thống, nó liền giải thích trước một bước: “Ký chủ, lúc trước năng lượng của tôi bị suy yếu hơn một nửa, miễn cưỡng có thể duy trì tiến hành nhiệm vụ, nhưng cũng mất đi rất nhiều đặc quyền, hiện tại cô tiếp thu cốt truyện sẽ bị đau đầu chỉ là một phần, về sau nhiệm vụ cũng sẽ tăng thêm khó khăn lớn.” Thanh âm hệ thống nghe có chút nghiêm túc, “Hơn nữa, tôi phát hiện đi vào thế giới này, năng lượng của tôi lại giảm bớt một phần, cho nên ký chủ, chúng ta cầu mau chóng kiểm lấy điểm đổi năng lượng, bằng không chờ đến lúc năng lượng hoàn toàn khô kiệt, chúng ta sẽ hoàn toàn di lưu ở thế giới này!”

Hạ Tình Tình rùng mình, trong lòng một trận khủng hoảng, nhưng cô biết hiện tại không phải thời điểm sợ hãi, mau chóng hoàn thành nhiệm vụ mới là mấu chốt! cô nỗ lực tĩnh tâm, bắt đầu nghiền ngẫm cốt truyện.

Đây là một thế giới cổ đại. Thân thể này tên là Lý Uyển Tình, là một bé gái mồ côi ở Hạnh Hoa Thôn, phụ thân nàng sinh thời là thợ săn, tên là Lý Thanh, một lần săn thú gặp mãnh hổ, vật lộn đến thân bị trọng thương mà chết, lúc đó thê tử hần đang hoài thai bảy tháng, nghe tin dữ, kinh đau mà sinh non, sinh ra một nữ hài liền đi. Nữ hài trong một ngày mất cả song thân, còn bởi vì sinh non mà thân thể yếu nhược, làm người ta thương tiếc không thôi. Sau đó nàng được một thợ săn họ Lý khác ở trong thôn thu dưỡng, thợ săn này tên là Lý Thiết, giao tình cùng Lý Thanh không tồi, cũng là người sống sót duy nhất trong lần săn thú đó, hẳn có một nhi tử tên là Lý Tấn.

Lúc ấy Lý Tấn bốn tuổi, đối với tiểu muội muội mới tới nhà này, thì tò mò lại vui sướng. Bắt đầu từ ngày đó, hẳn thường ghé vào mép giường Lý Uyển Tình, ngẩn ngơ cả ngày. Từng ngày đi qua, Lý Uyển Tình và Lý Tấn dần dần lớn lên, cảm tình cũng càng ngày càng tốt, đặc biệt là Lý Tấn, bởi vì Lý Uyển Tình từ nhỏ yếu ớt, hẳn luôn một tác cũng không rời đi theo bên nàng, sợ nàng có gì sơ xuất. Trong thôn thường có người trêu ghẹo Lý Tấn như là che chở tức phụ mình. Lý Tấn cũng chỉ cười cười không phản bác. Dần

dần, mọi người tựa hồ cũng coi như Lý Uyển Tình là con dâu nuôi từ bé của Lý gia, sau khi lớn lên là sẽ gả cho Lý Tấn.

Đây vốn là chuyện xưa thanh mai trúc mã, tràn đầy ôn nhu, nhưng mà luôn có người ở giữa làm khó dễ, người này là mẫu thân Lý Tấn, Vương Tú. Vương Tú là nữ nhi một phu tử ở thôn bên cạnh, từng đọc qua một ít sách. Thân là nữ tử, trên người mang vài phần khí chất thư hương, ở trong thôn lại xa không bằng những nữ tử nhà nông biết làm việc. Thậm chí trước kia thường có người ở sau lưng chê cười Lý Thiết, cười người đẹp chứ không dùng được. Lý Thiết thật ra trước nay chưa nói gì, thậm chí đối với nàng thực tốt, cũng không để nàng làm việc nặng, nhưng Vương Tú không cam lòng. Loại không cam lòng này, làm nàng đem hết tinh lực đặt ở trên người nữ tử Lý Tấn, nàng khát vọng nữ tử có một ngày trở nên nổi bật, đưa nàng đi khỏi thôn này. Cho nên đối với Lý Uyển Tình ảnh hưởng đến Lý Tấn, trước nay nàng không có sắc mặt tốt, nàng cảm thấy một bé gái mồ côi nông thôn làm sao xứng đôi với nữ tử mình. không vui này theo Lý Uyển Tình từng ngày trở mã, càng ngày càng tú mĩ mà trở nên đặc biệt mãnh liệt.

Lý Tấn là hài tử phi thường thông minh, năm mười ba tuổi, hẳn thi hương được đệ nhất, rồi sau đó vào kinh tham gia thi hội, Vương Tú cao hứng hồng rồi, bận rộn vài ngày chuẩn bị quần áo mới tinh và hành lý cho nữ tử, luôn mãi dặn dò hẳn. Lý Tấn nghiêm túc lắng nghe, chờ Vương Tú nói xong, hẳn mới nói một câu, hy vọng mẫu thân chiếu cố tốt Uyển Tình, Vương Tú tuy không tình nguyện, cũng đã đáp ứng. Trước khi đi, Lý Tấn đi vào phòng Lý Uyển Tình, cười sờ sờ đầu nàng, nói một câu, cẩn thận tự chiếu cố mình, ngoan ngoãn chờ ta trở lại, sau đó rời đi trong ánh mắt ngây thơ lại không nở của Uyển Tình.

4. Chương 4: Công Tử Thứ Xuất Vs Trạng Nguyên Lang (2)

Ký ức hoàn chỉnh đến đây kết thúc, Hạ Tình Tình nhất thời có chút mộng bức, về sau thế nào? Sau đó Lý Uyển Tình lại thế nào? Lý Tấn là nam chủ hay nam xứng? Câu chuyện này nữ chủ là ai? Ta nên công lược ai? Vấn đề liên tiếp thối trong đầu Hạ Tình Tình, thanh âm hệ thống trả lời mang theo vài phần chột dạ: “Cái đó, ký chủ, trước mắt có thể nhận được ký ức đến đây thôi, về sau ký ức sẽ xuất hiện khi làm nhiệm vụ... Rốt cuộc hiện tại năng lượng không đủ...” nói đến câu sau thanh âm cũng mang theo vài phần ủy khuất.

Thái dương Hạ Tình Tình run rẩy một trận, nhớ tới hệ thống lúc trước nói lời hùng hồn an ủi mình, càng cảm thấy lúc ấy mình được an ủi thật quá ngu ngốc.

“Nha đúng rồi, ký chủ, trước mắt Lý Tấn là người mà tôi cảm nhận được khí vận mạnh nhất, hẳn hẳn là nam chủ thế giới này. Thế giới này nữ chủ và nam xứng còn chưa cảm thụ được. hiện giờ đúng là năm thứ năm Lý Tấn rời đi.”

Lý Tấn là nam chủ? Hạ Tình Tình sửng sốt, công lược chắc không phải hẳn, trong lòng không khỏi có chút tiếc hận, rốt cuộc trong trí nhớ thân thể này, Lý Tấn là người duy nhất thật tình đối tốt với nàng, nàng cũng thực ý lại hẳn. Phục hồi tinh thần lại, Hạ Tình Tình thoáng điều chỉnh tư thế, định thoải mái một chút, nhưng mà cảm thấy trên người đau nhức, vì từng trận rung lắc càng thêm kịch liệt.

“Hệ thống, vì sao tôi bị trói, hiện giờ bị đưa đi nơi nào?”

“...Trước mắt còn chưa biết được... Chân tướng phải dựa vào ký chủ đi tìm hiểu.”

“...Vậy có thể giúp tôi cởi dây thừng không...?”

“...Thực xin lỗi, trước mắt năng lượng không đủ...”

“...Hệ thống... Tôi cần cậu có tác dụng gì?”

“...Ký chủ, thỉnh không cần phủ định giá trị của tôi. Bỏn hệ thống cũng có tôn nghiêm.”

Hạ Tình Tình thở dài, hoàn toàn không biết nhiệm vụ là gì, lần đầu tiên cô cảm thấy mê mang và sợ hãi, nhưng chính mình hiện tại cũng không làm được gì. không muốn nghĩ nhiều, trong từng đợt xóc nảy, cô lại một lần nữa lâm vào hôn mê.

không biết qua bao lâu, Hạ Tình Tình lại lần nữa tỉnh lại, mơ hồ có ánh sáng từ khe hở trên đỉnh xe chiếu vào, hẳn đã là ban ngày. trên người cảm giác đau nhức thật ra tốt hơn một ít, nhưng yết hầu vẫn khô khốc lợi hại, phát ra tiếng còn có chút khó khăn. Đột nhiên, xe chậm rãi ngừng lại, không bao lâu, nàng cảm giác được cửa xe phía trước bị mở ra, ánh sáng chiếu vào, Hạ Tình Tình khó chịu chớp mắt, lúc này mới thấy rõ một người nam tử trung niên cao lớn cường tráng tiến vào, hai mắt hấn sắc bén, biểu tình nghiêm túc, thái dương có sẹo, thoát nhìn có vẻ dọa người. hẳn thấy nàng tỉnh, tựa hồ là sững sốt, sau đó đi tới bắt lấy dây thừng trên eo nàng, nhấc nàng ra ngoài.

Hạ Tình Tình có chút bất lực, lần đầu tiên nàng bị người dắt đi, cảm giác... rất là vi diệu, lúc này ngược lại nàng không sợ hãi nữa. Sau khi rời khỏi đây, nàng mới phát hiện, xe ngừng trước một tòa phủ đệ, Khương phủ? Hạ Tình Tình tinh tế cân nhắc, nhưng trong đầu vẫn không hiện ra cốt truyện liên quan, đang trong suy tư, nam tử trung niên đã dẫn theo nàng vào phủ đệ.

5. Chương 5: Công Tử Thứ Xuất Vs Trạng Nguyên Lang (3)

Hạ Tình Tình một đường bị dẫn đi, bởi vì đã lâu không ăn cơm, dạ dày rất khó chịu, cả người vô lực, một hồi lâu, nam tử rốt cuộc đi tới một viện tương đối hẻo lánh rồi buông nàng ra. Hạ Tình Tình chân mềm nhũn suýt té ngã, được nam tử giữ lại. Nam tử nhìn nàng khẽ nhíu mày, sẹo trên mặt càng dữ tợn, sợ tới mức nàng lập tức đứng vững. Lúc này trong viện một nữ tử trung niên quần áo mộc mạc đĩnh đạc, dung mạo bình thường, hơi hơi mập, biểu tình cũng nghiêm túc. Bà đi tới hơi gật đầu với nam tử một cái, sau đó một tay nâng cằm Hạ Tình Tình cẩn thận quan sát một hồi, lại nhìn nàng một lần từ đầu đến chân, ấn vài cái ở trên eo nàng, rồi sau đó gật gật đầu như vừa lòng, lộ ra một tia tươi cười cực đậm. Nam tử thấy thế có vẻ thở dài nhẹ nhõm một hơi, sau đó cúi đầu thỉnh cho Hạ Tình Tình rồi rời đi.

Nữ tử trung niên đưa Hạ Tình Tình vào một gian phòng, ý bảo nàng ngồi xuống, nhìn môi nàng khô nứt, ánh mắt ngưng lại, sau đó rót một chén nước đặt ở trước mặt nàng, Hạ Tình Tình cẩn thận tiếp nhận, thấp giọng nói tạ, uống xong yết hầu cuối cùng thoải mái hơn. Buông ly nước, Hạ Tình Tình quy quy củ củ ngồi yên, trong lòng lại tính toán nghĩ biện pháp nào chạy đi. đang lúc này, bên tai truyền đến thanh âm hệ thống “Ký chủ, ở chỗ này tôi cảm nhận được một cỗ khí vận thuộc về vai chính, hơn nữa... có chút kỳ quái... Chúng ta trước hết nghĩ cách lưu lại, để ta điều tra rõ ràng.” Hạ Tình Tình hơi hơi sững sốt, có lẽ là nữ chủ hoặc nam xứng ở chỗ này? Nàng lấy lại bình tĩnh, lên tiếng ở trong lòng.

Nữ tử trung niên thấy nàng uống xong nước, bắt đầu nói chính sự: “Ta họ Chu, là quản gia thứ nhất của Khương phủ, tất cả mọi người đều gọi ta là Chu ma ma. Mặc kệ lúc trước ngươi thế nào, nếu vào phủ, thì đã là nha hoàn trong phủ này. Nếu ngươi an phận, ngày tháng sẽ không quá khổ, nhưng nếu ngươi nghĩ chạy trốn...” Chu ma ma không nói thêm gì nữa, nhưng ánh mắt sắc bén cùng một tia cười lạnh ở khóe miệng lại làm người ta không rét mà run. Hạ Tình Tình đang muốn ở lại, nghe vậy lập tức ngoan ngoãn gật đầu. Chu ma ma thấy thế vừa lòng hơn, hỏi tên nàng, sau đó lấy khế ước bán thân cho nàng ấn dấu tay, lại dặn dò vài câu rồi rời đi.

Hạ Tình Tình đóng cửa phòng lại, ngồi ở trên giường bắt đầu dò hỏi hệ thống: “Thế nào, có manh mối gì hay không?”

“Có cốt truyện mới, ký chủ chuẩn bị tiếp thu một chút.”

Hạ Tình Tình nhắm mắt, lại một trận đau đớn đánh úp tới, cùng với đau đớn, Hạ Tình Tình thật ra đã biết không ít chuyện có quan hệ tới Khương phủ. Khương đại nhân của Khương phủ, Khương Du, làm quan nhị phẩm, được hoàng đế trọng dụng. hẳn có hai nhi tử, đại nhi tử Khương Hà là chính phu nhân Đồng thị sinh ra, nhi tử thứ hai Khương Hạo do tỳ nữ sinh ra. nói tới Đồng thị này, là nữ tử rất có tâm kế. Năm đó Đồng thị gả cho Khương Du, hẳn chỉ là tiểu quan thất phẩm, xem như gả thấp. Năm Khương Hà hai tuổi, Khương Du nguyện trung thành với đương kim hoàng đế lúc ấy vẫn là hoàng tử, bị binh mã Thái tử đuổi giết, Đồng thị vì thay hắn chấn hai đao, tuy mạng lớn còn sống, lại bị thương thân mình, nằm ở trên giường dưỡng suốt một năm mới có thể xuống, hơn nữa không thể mang thai. Còn mẫu thân Khương Hạo

là tỳ nữ của Đồng thị, khi Đồng thị dưỡng bệnh, thông đồng với Khương Du, có mang Khương Hạo. Việc này có thể nghĩ, đối với Đồng thị đang bệnh là đã kích to lớn. Khương Du tự biết thua thiệt Đồng thị, sau khi Khương Hạo sinh ra liền đưa hấn và mẫu thân hấn đi thiên viện, cũng kệ Đồng thị đẻ nên hai mẹ con. Về sau Đồng thị càng trầm trọng thêm, thò bàn tay về phía hậu viện, nhiều năm như vậy, thiếp thị hậu viện không một ai thành công sinh hạ hài tử, Khương Du tuy không đành lòng, nhưng ngại thể lực nhọc gia và ân cứu mạng của Đồng thị, chung quy vẫn chưa nói gì.

Khương phủ to như vậy, chủ mẫu không ưa, mấy hạ nhân hầu hạ hấn thấy gió mượn đà, cắt xén đồ ăn và quần áo, Khương Hạo tuổi nhỏ dưới sự chèn ép của những người đó mà lớn lên. Mẹ đẻ yếu đuối, lúc hấn bảy tuổi chung quy không chịu đựng được mà đi, từ đó về sau Khương Hạo càng trở nên âm u, ánh mắt càng ngày càng lạnh, hạ nhân tuy sợ hãi, cũng không để bụng, bất quá là công tử thứ xuất không bằng hạ nhân thôi. Nhưng mà, ai cũng không nghĩ tới, công tử này không chớp mắt lại có một ngày xoay người. Ngày đó, cũng là bắt đầu ác mộng của bọn họ.

6. Chương 6: Công Tử Thứ Xuất Vs Trạng Nguyên Lang (4)

một năm trước, đại công tử Khương phủ, Khương Hà, cùng vài công tử thế gia đưa ngựa, ngoài ý muốn ngã ngựa, bị ngựa phía sau dẫm đạp lên, bỏ mình tại chỗ. Biến cố này khiến cho Khương phủ xảy ra biến hóa kinh thiên, Đồng thị ngất đi, dẫn phát bệnh cũ, Khương Du cực kỳ bi thương lập tức như già đăm mươi tuổi. Bọn hạ nhân trong bị thống càng hoảng loạn, bởi vì nhị công tử không được sủng ái bị bọn họ khắt khe, hiện giờ thành người thừa kế Khương phủ duy nhất.

Sau đó hết thấy phát sinh, tựa hồ đều là thuận lý thành chương. Khương Hạo được đưa tới dưới danh nghĩa Đồng thị, trở thành đích công tử danh chính ngôn thuận, Khương Du vì bồi thường lấy lòng đứa con trai này, cho hấn ăn mặc chi phí hoàn toàn tốt nhất. Kinh thành không ít đại quan quý nhân bắt đầu liên tiếp đưa bái thiếp tới Khương phủ. Hạ nhân Khương phủ thay đổi một đợt lại một đợt, không ai biết những hạ nhân bị đổi đó đi nơi nào, càng không ai dám hỏi. Trong phủ dần dần truyền ra lời đồn đãi, Khương công tử tàn bạo thành tính, hành hạ người hầu đến chết, đánh trượng tỳ nữ. Trong nhất thời, Khương công tử thành tôn tại mỗi người sợ hãi, hạ nhân hầu hạ hấn mỗi ngày mảy mĩu mặt, sợ không cẩn thận liền mất tính mạng, may mắn Khương Hạo không thích người hầu hạ bên cạnh, mới làm cho bọn họ có không gian thở dốc.

hiện giờ, Khương Hạo đã mười sáu tuổi, thiếu niên mười sáu tuổi nhà bình thường sớm đã thông nhân sự, Khương Hạo lại không gần nữ sắc, thậm chí có thể nói là chán ghét nữ nhân, bởi vậy mọi tỳ nữ muốn bò lên giường đều bị đánh chết tại chỗ. Khương đại nhân quả thực sâu trắng đầu, lại cũng khó được cường ngạnh, tuyệt không thể tùy ý nhi tử như vậy tiếp, nếu không Khương gia phải tuyệt hậu. Cho nên, gần đây trong phủ mua vào rất nhiều tỳ nữ, dung mạo đều thanh tú khả nhân, được an bài ở quanh viện Khương Hạo, ý đồ không cần nói cũng biết. Nhưng mà, hiệu quả cực nhỏ, bởi vì trước mắt cũng không có ai được Khương Hạo thu vào trong phòng, bị đánh chết thật ra lại có vài người.

Thậm chí lén có người suy đoán, Khương công tử không thích nữ sắc bởi vì thích nam nhân. Nhưng Hạ Tình Tình có bàn tay vàng nên biết cũng không phải như vậy. Khương Hạo chán ghét nữ tính, đến từ mẹ đẻ vậ nữ đã từng ngược đãi hấn. Ở trong thế giới của Khương Hạo, nữ nhân chia làm hai loại, một loại giống mẹ đẻ hấn, yếu đuối vô năng, cũng không cho hấn một chút quan tâm dư thừa, chỉ biết cả ngày lấy nước mắt rửa mặt. một loại khác, chính là giống tỳ nữ hầu hạ hấn, mặt thiện tâm ác, sẽ dùng ngôn ngữ vũ nhục hấn, dùng gây gộc đánh đập hấn.

Nhưng hiện giờ, ở sâu trong nội tâm Khương Hạo, có một nữ nhân tồn tại, đó là loại nữ nhân thứ ba hấn gặp được, đích nữ Liễu Vũ Vi của Tể tướng Liễu Đình. Vào nửa năm trước, Khương Hạo trở thành đích công tử rồi, lần đầu tiên tham gia yến hội, sinh nhật thượng thư Tô đại nhân. Trong yến hội, tuy có không ít người ý đồ cùng hấn kết bạn, nhưng ngại mặt hấn âm trầm, cả người tản ra hàn khí người sống chết tới gần cùng những đồn đãi mơ hồ, liền chùn bước.

Khương Hạo cũng không quen, không thích những trường hợp này, liền tìm một cơ hội rời yến hội, một mình chậm rãi đi ra chỗ ít người, ánh trăng vừa vắn, hần dần dần tĩnh tâm, lại nghe cách đó không xa có tiếng ồn ào. Hần đi qua, chỉ thấy trên một đám đất bằng, mấy tiểu công tử cầm y đối diện một hài tử nhỏ gầy quần áo tả tơi, tay dấm chân đá, miệng còn mắng “Tiểu tạp chủng” “Tiểu súc sinh” linh tinh. Tiếng cười kiêu ngạo hỗn hào, hài tử bị đánh gất gao ôm đầu, thỉnh thoảng phát ra tiếng kêu rên. Khương Hạo nhìn cảnh này, hơi hơi nheo mắt, ánh mắt trở nên âm lãnh, khóe miệng gợi lên cười trào phúng, sau đó xoay người chuẩn bị rời đi.

Lúc này, bên tai đột nhiên truyền đến một tiếng kêu khê “Dừng tay!”

7. Chương 7: Công Tử Thứ Xuất Vs Trạng Nguyên Lang (5)

Khương Hạo quay đầu lại, chỉ thấy một nữ tử mặc hoàng sam bước nhanh tới kéo ra những hài tử đó ra, cẩn thận nâng nam hài bị đánh bảo hộ ở phía sau, mặt mang tức giận mà trách cứ những người đánh hài tử đó. Những hài tử đó nhìn thấy nữ tử này lại là không còn kiêu ngạo lúc trước, một đám cúi đầu, ngoan như chim cút, nữ tử này thân phận hẳn là không bình thường. Khương Hạo vốn đã xoay người định đi, nhưng một khắc kia, có lẽ ánh trăng quá tốt, có lẽ xúc cảnh sinh tình, chân hần thể nhưng bị giữ tại chỗ, bên tai là tiếng nàng bình tĩnh dạy bảo, nhưng một chữ hần cũng không nghe rõ, chỉ gất gao nhìn chăm chăm nàng. Dưới ánh trăng, đôi mắt nữ tử sáng như vậy, giống như một ánh sáng, chiếu vào tâm hần lạnh băng.

Tiếp thu xong ký ức, Hạ Tình Tình nhẹ nhàng thở dài một hơi, Khương Hạo thích Liễu Vũ Vi đã định là không có kết quả. Thực hiện nhiên, Liễu Vũ Vi chính là nữ chủ thể giới này, khinh thường việc Khương Hạo thích nàng, bởi vì nàng thích một người khác, mà cuối cùng nàng cũng được tứ hôn cho người nàng thích kia: Tân khoa Trạng Nguyên, Lý Tấn.

Nghiền ngẫm xong ký ức, Hạ Tình Tình có chút nghi hoặc, trong đoạn trí nhớ này không hề có thân ảnh Lý Uyển Tình, xem ra xác thật đây không phải ký ức của nàng, vậy ký ức này là của ai? Vì cái gì được hệ thống tiếp thu? Lý Uyển Tình vì cái gì bị trói tới Khương phủ? Nàng cùng Khương Hạo có liên hệ gì? sau khi Lý Tấn cưới Liễu Vũ Vi, cuối cùng Lý Uyển Tình có kết cục gì? Tầng tầng sương mù bao phủ chân tướng, tựa hồ càng ngày càng không thấy rõ. Bất quá trước mắt mà nói, đó cũng không quan trọng, quan trọng là hiện tại cô đã biết Lý Tấn và Liễu Vũ Vi là nam nữ chủ, như vậy nhiệm vụ của cô, rõ ràng là công lược nam xứng Khương Hạo, ngăn cản hần gây trở ngại nam nữ chủ, hiện tại cảm tình của hần đối với nữ chủ chỉ ở giai đoạn mộng lung mê vông, còn chưa tới giai đoạn về sau, lần lượt tiếp xúc bị hấp dẫn, cuối cùng yêu mà không được nên điên cuồng.

Liễu Vũ Vi gia thế hiển hách, là đích nữ tể tướng, dung mạo thanh tú lại mang theo vài phần anh khí, ở nhà nhận hết sủng ái, tính cách nàng hoạt bát rộng rãi, làm người hiền hoà, nhân duyên thực không tồi. Nhân sinh của nàng và Khương Hạo hoàn toàn tương phản. Cổ đại trong âm u sẽ bị đóa hoa mỹ lệ dưới ánh mặt trời hấp dẫn cũng không kỳ quái. Mà muốn công lược ngọn cỏ này, Hạ Tình Tình soi vào chậu nước, nhìn dung mạo tinh tế đoan trang của thân thể này: sợi tóc hỗn độn, trên mặt có vài đạo hắc ấn, nhưng màu da trắng nõn, mũi quỳnh mắt hạnh, mày liễu môi đỏ, vốn dĩ chỉ xem như ở trung thượng. Cổ tình một đôi mắt ướt đẫm sương mù mênh mông, tăng thêm vài phần hương vị diễm đam đáng yêu. một đóa bạch liên hoa a! Hạ Tình Tình thầm than, thân thể này diện mạo cùng với Liễu Vũ Vi hoàn toàn bất đồng, vốn dĩ Hạ Tình Tình cũng không tính toán noi theo nữ chủ, rốt cuộc đồ dỏm chung quy không thể thành đồ thật. Chỉ là, Lý Uyển Tình này tuy diện mạo nhu nhược dễ dàng làm nhân tâm sinh thương tiếc, nhưng đối với Khương Hạo lại vô dụng, bởi vì bộ dáng nhu nhược này cực kỳ giống mẹ đẻ hần.

Xem ra nhiệm vụ lần này sẽ không dễ dàng. Hạ Tình Tình lại thở dài lần nữa, nghĩ đến nếu không hoàn thành được nhiệm vụ, khả năng bị giết chết, nàng kiên định phải quyết tâm thành công. Đôi tay nhẹphẩy dung mạo trong nước lạnh, tầng tầng gợn sóng nhộn nhạo, khuôn mặt mơ hồ đậm cười, Khương Hạo, ta phải dùng diện mạo người không thích nhất, tới được tâm người.

Nghĩ kỹ Hạ Tình Tình, thoáng sửa sang lại một chút quần áo tỳ nữ Chu ma ma chuẩn bị, sau đó đi ra

khóiphòng, chuẩn bị tìm hiểu tình huống bốn phía. Nàng nghĩ, nếu muốn tiếp cận Khương Hạo, khôngngại từ chuyệnmỗi đêm an bài tỳ nữ cho hắn, kết hợp lúc trước Chu ma ma mấy phen tìm hiểu, mình chỉ sợ cũng sẽ là một người trong đó, đã có cơ hội, như vậy nàng muốn nắm chắc tiên cơ.

8. Chương 8: Công Tử Thứ Xuất Vs Trạng Nguyên Lang (6)

Ngày tiếp theo, chuyện Hạ Tình Tình muốn biết đã thám thính được bảy tám phần. Nàng ở một việnphía tây trong phủ, cách việnKhương Hạo ở không xa cũng không gần, tỳ nữ trong viện phần lớn đều ba người một phòng, đến phiên còivì phòng khác vừa vặn không có chỗ trống, cho nên tạm thời sống mộtmình một gian, như thế làm cô cảm thấy tự tại không ít.

Người phụ trách viện là Chu ma ma, tỳ nữ thông thường chính là bưng trà, đưa nước, đưa cơm quét tước linh tinh. Khương Hạo vốn không thích người hầu hạ bên cạnh.Hơn nữa lúc trước có tiền lệ bị đánh chết, bọn tỳ nữ cũng không dám chủ động tiếp cận hắn, càng đừng nói thị tẩm. Nhưng theo quy định, mỗi đêm vẫn sẽ có tỳ nữ tắm rửa sạch sẽ bị đưa qua, bất quá đều nơm nớp lo sợ mà đi, không được một lúc lại run run rẩy rẩy bị đuổi về, phàm là tỳ nữ đi qua sau khi trở về đều sẽ bệnh nặng một trận, sau đó tự nguyện thỉnh cầu đi làm việc nặng nhọc bẩn thỉu, chết cũng không muốn đi lần thứ hai. Nhất thời, tỳ nữ chưa bị đưa đi càng thấp thỏm lo âu, thi nhau cáo bệnh, chỉ cầu có thể tránh thoát một lần thì được một lần.

Hạ Tình Tình nằm ở trên giường, nhắm mắt trầm tư, Khương Hạo này có đáng sợ như vậy? Tốt xấu gì mình đã làm không ít nhiệm vụ, tang thi đáng sợ đều gặp qua, huống hồ nếu nhiệm vụ không hoàn thành được, cũng phải chết, chỉ bằng liều một lần.

Mấy ngày kế tiếp, Hạ Tình Tình an an phận phận mà ngồi ở viện, học tập một ít lễ nghi tỳ nữ cơ bản, làm công việcphân phối cho mình, nhàn rỗi rất nhiều, ở trong đầu cấu tứ được phương án công lược. Mỗi đêm nàng đều có thể nghe thấytiếng khóc thấp thấp của tỳ nữ bị đuổi về, ban ngày cũng có thể nhìn thấy một ít tỳ nữ mặt lộ vẻ kinh sợ nghị luận với nhau, nhưng tựa hồ nàng không hề bị ảnh hưởng, chỉ sắc mặt như thường mà hoàn thành việc của mình.

Giữa trưa ngày thứ tám, Hạ Tình Tình dùng cơm xong, đang chuẩn bị lên sạp nghỉ ngơi một lúc, có người tới gọiđi tiền viện, nói là Chu ma ma có việc phân phó. Cơ hội tới! Những lời này bay nhanh trong đầu. Nàng trấn định đứng lên, sửa sang lại quần áo rồi đi tiền viện. Quả nhiên, chuyện Chu ma ma muốn nói chính là buổi tối chonàng đi hầu hạ Khương Hạo. Hạ Tình Tình bình tĩnh tiếp nhận, Chu ma ma vừa lòng gật đầu, sau đó nói chút việc cần chú ý vớinàng, rồi cho trở về chuẩn bị. Trước khi đi, bà ý vị thâm trường nói, mặc kệ nhìn thấy cái gì, ở trước mặt công tử phải tránh kêu thét. Hạ Tình Tình ghi tạc những lời này trong lòng.

Giờ Dậu canh ba, Hạ Tình Tình tắm gội xong, thay váy trắng phấn sa Chu ma ma cấp, vấn tóc lên, dùng một cây trâm đơn giản cố định lại, đi theo gã sai vặt đến viện Khương Hạo, dọc đường đi thu được không ít ánh mắt đồng tình thương hại, làm nàng mặt mày cảm thấy mình như là liệt sĩ khảng khái chịu chết, có chút buồn cười, tâm tình khẩn trương cũng bị hòa tan không ít.

Tới tiền viện, gã sai vặt cáo lui, Hạ Tình Tình hít sâu một hơi, vượt qua ngưỡng cửa đi vào trong, cửa trong buồng mở ra, ánh sáng lại rất âm u, nàng cúi đầu đi vào, khi ánh mắt nhìn thấy chân bàn cùng một đôi giày bó màu đen thì dừng bước, hành lễ nói “Nô tỳ thỉnh an công tử.”

Sau một lát, một thanh âm trầm thấp vang lên “Ngẩng đầu lên.”

Hạ Tình Tình nhẹ nhàng ngẩng đầu lên, ánh mắt buông xuống, vẫn chưa nhìn thẳng đối phương.

Người nọ đứng dậy chậm rãi đi đến trước mặt nàng, từ trên cao nhìn xuống nàng, “A, lớn lên cũng thậtxấu.”

9. Chương 9: Công Tử Thứ Xuất Vs Trạng Nguyên Lang (7)

Hạ Tình Tình ở trong lòng trợn trắng mắt, trên mặt vẫn điềm tĩnh ngoan ngoãn như cũ.

Khương Hạo thấy sắc mặt nàng bình tĩnh, không giống các nữ nhân trước, hoặc là run run rẩy rẩy, hoặc là khóc sụt sùi, đột nhiên có vài phần hứng thú, “Tên là gì?”

“Nô tỳ gọi là Lý Uyển Tình.”

“Tên thật ra không tồi.” Cười nhạt một tiếng, lần thứ hai hắn không chút để ý mở miệng: “Nhìn ta.”

Hạ Tình Tình giương mắt nhìn lên, lọt vào tầm mắt chính là một khuôn mặt góc cạnh rõ ràng, làn da trắng nõn, mũi cao thẳng, mày kiếm mắt sáng, nhưng khóe miệng mím chặt cùng ánh mắt sắc bén lạnh băng phá hủy phần tuấn dật kia, ngược lại tạo ra một loại khí thế làm người ta không dám nhìn thẳng.

Khương Hạo thấy trong đôi mắt cô là sự sôi sục, trên mặt có hoảng hốt trong nháy mắt, sắp làm hắn nghĩ đến ảo giác. Hắn dời mắt đi, thanh âm lạnh lùng: “Người, xem phía sau đi.”

“Dạ?”

“Bản công tử bảo người quay đầu lại xem phía sau!”

Hạ Tình Tình quay đầu nhìn lại, cả người run lên thiếu chút nữa thét ra tiếng chói tai. Trong phòng hai bên tường treo từng hàng mặt quỷ, mỗi cái đều quỷ dị đáng sợ, mỗi mặt quỷ có đôi mắt đều lộ ra u quang hoặc đỏ hoặc xanh, có miệng phun lưỡi máu chảy đầm đìa, có lộ ra răng nanh nhọn nhọn, trong phòng cũng không đốt đèn, trừ ánh sáng ngoài phòng chiếu vào, nguồn sáng duy nhất đến từ những đôi mắt đó, có vẻ càng âm trầm khủng bố.

Khương Hạo là kẻ biến thái a!!! Ai sẽ đem phòng ngủ làm thành như vậy! Hạ Tình Tình nuốt xuống tiếng thét, ở trong lòng điên cuồng hò hét, trái tim bang bang nhảy lên, tay trong tay áo run nhè nhẹ.

“Ký chủ, bình tĩnh! Bồn hệ thống mới vừa tiến vào cũng hoảng sợ, thấy cô khẩn trương không dám nói cho cô.”

Cậu không nhắc nhở tôi, tôi mới càng bị dọa! Tốt xấu cũng từng là người ở hiện đại chơi đùa quỷ ốc, Hạ Tình Tình rất nhanh điều chỉnh tốt hơi thở.

“Thế nào, thích sao?” Bên tai truyền đến thanh âm Khương Hạo hơi không có hảo ý.

“Nô tỳ cảm thấy... rất là đồ sộ...” Hạ Tình Tình nắm chặt đôi tay, nỗ lực làm thanh âm mình nghe ra trấn định.

Khương Hạo nghe vậy thu hồi cười, hơi hơi nheo mắt, nhìn chằm chằm mặt cô, ánh mắt âm lãnh, không buông tha bất luận biểu tình biến hóa nào của cô, cảm giác áp bách che trời lấp đất đánh úp lại, áp hô hấp có chút khó khăn, Hạ Tình Tình tay nắm càng chặt, trên mặt lại càng thêm trấn định, hai mắt hơi hơi trợn to, sáng lấp lánh ướt đẫm, không có một tia sợ hãi.

Khương Hạo nhìn đôi mắt nàng nửa ngày, thu hồi ánh mắt, trong mắt hiện lên một tia không được tự nhiên, chấp tay sau lưng xoay người, “đi ra ngoài.” Thanh âm nghe không ra cảm xúc.

Hạ Tình Tình phản ứng lại, cúi đầu nói “Nô tỳ cáo lui.” Sau đó xoay người lui ra, cô không thấy, nháy mắt khi cô xoay người, Khương Hạo quay đầu lại, nhìn chằm chằm bóng dáng cô chậm rãi rời đi, nhìn thật lâu.

Thẳng đến đi rất xa khỏi viện, Hạ Tình Tình mới thở nhẹ, hai chân có chút nhũn ra.

“Ký chủ, cô có khỏe không?”

“Tôi rất tốt!” Hạ Tình Tình trợn trắng mắt, đi đến viện mình, lúc đi vào, người bên trong nhìn thấy cô một bộ dáng hoàn hảo không tổn hao gì, trông mắt đều trừng ra, khe khẽ nói nhỏ với nhau, Hạ Tình Tình kéo kéo khóe miệng, gật gật đầu với các nàng, vào phòng đóng cửa lại.

Nằm ở trên giường, Hạ Tình Tình nhìn trần nhà, có chút ngây ngời. Hôm nay xem như thành công hay không? nói thành công, Khương Hạo tựa hồ đối với nàng không có hứng thú gì, nói không thành công, nàng đã không bị đánh chết cũng không giống những tỳ nữ lúc trước bị dọa chết khiếp. Hôm nay tiếp xúc, nàng

cảm thấy hành vi của Khương Hạo có chút quỷ dị, tuy là hơi biến thái, nhưng tựa hồ cũng không bạo ngược giống như đồn đãi, từ đầu tới đuôi trừ muốn dọa, cũng không làm cái gì khác đã hân hân đi rồi. Chỉ không biết, hân đối với phản ứng của nàng hôm nay, có vừa lòng hay không?

Ngày hôm sau, Hạ Tình Tình có thể nói là khổ không nói nổi, mặc kệ nàng làm cái gì, đều sẽ có một tầm mắt quỷ dị tìm tòi nghiên cứu lặng lẽ ngấm ngấm, lúc nàng nhìn lại, chủ nhân tầm mắt lập tức dời đi, cả ngày nàng đều cảm thấy sau lưng lạnh căm căm.

Tình huống này vẫn liên tục đến buổi chiều, Hạ Tình Tình đang ở tiền viện sửa sang lại cánh hoa đào ủ rượu.

“Xin hỏi Uyển Tình cô nương ở đây sao?”

Nàng ngẩng đầu lên tiếng, là gã sai vặt ngày hôm qua đưa cô đi viện của Khương Hạo.

“Uyển Tình cô nương, công tử phân phó người đến hầu hạ.”

10. Chương 10: Công Tử Thứ Xuất Vs Trạng Nguyên Lang (8)

Trong nháy mắt, toàn viện an tĩnh lại, ánh mắt mọi người sáng ngời nhìn chăm chăm nàng đến tê dại da đầu, nàng đáp ứng xong lập tức đi vào phòng.

“Hệ thống, cậu nói Khương Hạo bảo tôi đến làm gì? không phải là nghĩ đến chủ ý khác dọa người đi?”

“Ký chủ, cô đi chẳng phải sẽ biết sao.”

... Thế nhưng không thể phản bác.

Thời gian cấp bách, Hạ Tình Tình không kịp nghĩ nhiều, nàng dùng cánh hoa đào lúc trước thừa ra để tắm rửa, thay áo váy màu lam nhạt, dùng cây trâm màu trắng cố định tóc, liền ra cửa.

Cửa phòng Khương Hạo mở ra như cũ, Hạ Tình Tình lên tinh thần vào phòng, dư quang lại phát hiện trong phòng thấp đèn, mặt quỷ kì quái trên tường cũng đã không còn, áp xuống nghi hoặc trong lòng, nàng cúi người hành lễ.

“Sao tới chậm như vậy?” Khương Hạo dựa nghiêng trên giường, biếng nhác mở miệng.

“Hồi công tử, nô tỳ ban ngày hái cánh hoa đào, dính chút bụi đất, bởi vậy sửa sang lại mới đến.”

“A? Lại đây, để bản công tử nhìn một cái.” Khương Hạo ngồi dậy liếc mắt nhìn, Hạ Tình Tình do dự một chút đi đến mép giường quỳ xuống, hân hơi cúi người tới gần bên tai nàng nhẹ nhàng ngửi, sau đó cười thấp, chonàng đứng dậy, Hạ Tình Tình trong lòng càng cảm thấy quỷ dị thêm.

hân đứng lên đi đến bên bàn tròn ngồi xuống, rót ly trà nhấp một ngụm, sau đó khẽ phiêu phiêu mở miệng: “Cởi quần áo ra.”

“Cái... Cái gì?” Hạ Tình Tình trợn to mắt, cho rằng mình nghe lầm.

Khương Hạo buông chén trà, đôi mắt nguy hiểm nhíu lại, “Muốn bản công tử nói lần thứ hai?”

Hạ Tình Tình thân hình nhẹ run lên, chậm rãi nâng tay bỏ đi áo ngoài. Trong lòng gọi hệ thống, lại không có đáp lại.

“Tiếp tục.” Khương Hạo tay trái chống cằm, tay phải nhẹ gõ mặt bàn.

Hạ Tình Tình cắn răng, đôi tay khẽ run một chút cởi áo váy, quần.

Khương Hạo nhìn động tác của nàng, ánh mắt bình tĩnh như cũ, nhưng bàn tay gõ mặt bàn không biết khi nào đã ngừng lại.

Dưới ánh đèn sáng ngời, nữ tử chỉ mặc một cái yếm màu đỏ, da thịt trắng nõn cùng với một mảnh màu đỏ hình thành đối lập rõ ràng, trước ngực cao cao phồng lên, eo nhỏ chân dài, hàm răng nàng khê cắn môi đỏ, hai mắt đầy nước, khuôn mặt ửng đỏ, da thịt run rẩy, lộ ra vài phần đáng thương.

Khương Hạo bỗng đứng lên, bước đi đến trước mặt nàng, giơ tay kéo sau lưng nàng, dây buộc buông ra, yếm lập tức rơi xuống, hai luồng nhũ cực đại bắn ra, rung lên độ cong xinh đẹp, Hạ Tình Tình hô nhỏ một tiếng, nâng hai tay muốn vòng lên trước ngực, lại bị Khương Hạo giữ, đôi mắt hắn nhìn chằm chằm trước ngực nàng, trên hai vú tuyết trắng điểm tuyết hai viên ngọc châu tinh xảo đỏ thắm, run rẩy dưới ánh mắt hắn cực nóng, Khương Hạo hô hấp nặng vài phần, đột nhiên nâng ngón tay lên, véo một viên hạt châu trong đó.

“Tê..... Đau.....” Hạ Tình Tình đau đến nhú mày, trong mắt hơi nước càng nặng vài phần, hai chân mềm nhũn sắp ngã xuống, cánh tay dài Khương Hạo duỗi ra thuận thế ôm nàng đẩy xuống, nàng liền ngã xuống giường. Khương Hạo sau đó bám lên trên, một tay chống ở bên cạnh, một tay cầm một khối trước ngực nàng, mạnh mẽ vuốt ve ra các loại hình dạng, tay lửa nóng thỉnh thoảng ma xát đỉnh ngọc châu, đến khi nó từng chút cứng rắn nở rộ.

Hạ Tình Tình bị hắn đè ở dưới thân, cả người nhũn ra, trong đầu trống rỗng “Ô... A... Công tử... nhẹ chút... ần...”

“A, nhẹ thì làm sao người thoải mái?” Khương Hạo cười xấu xa, lực nắm bóp lại thêm vài phần.

“Ô... ư... Công tử...”

“Như thế nào? Còn bên kia, muốn bản công tử cũng xoa xoa cho người không?”

11. Chương 11: Công Tử Thứ Xuất Vs Trạng Nguyên Lang (9)

Lời ngả ngón làm Hạ Tình Tình xấu hổ và giận dữ đến nhắm mắt lại, thân mình chưa bao giờ bị người chạm qua bị mạnh mẽ vỗ về chơi đùa dần dần xụi lơ, cô cắn chặt môi dưới, không muốn làm mình phát ra tiếng rên rỉ dâm dăng.

Ở phía trên nàng, thời khắc chú ý biểu tình của nàng, Khương Hạo thấy, nửa ngồi dậy, hai tay đồng thời bắt đầu vuốt ve hai luồng, móng tay thỉnh thoảng co qua hai viên ngọc châu, nữ nhân dưới thân lại một trận run rẩy.

“Kêu ra đi!”

“Ừ...” Hạ Tình Tình rốt cuộc khó nhịn mà rên rỉ ra tiếng, cô cảm giác mình như bị một trận lửa bao vây, nơi riêng tư giống như có chất lỏng nhẹ nhàng chảy ra, hai chân nhịn không được dán vào nhau nhẹ nhàng cọ xát, chỗ tư mật càng cọ càng ướt, dần dần ướt quần lót, một cảm giác hư không truyền đến.

Khương Hạo thấy thế, cười khê “thật dâm dăng.” Bàn tay to bắt đầu không an phận đi xuống, ở chỗ bụng nhỏ của nàng nhẹ nhàng vuốt ve, sau đó đột nhiên thẳm vào giữa hai chân.

“Ô... Công tử... Đừng...” Hạ Tình Tình hoảng hốt, sợ hắn phát hiện phía dưới mình nước chảy, cuống quýt muốn kẹp chân lại, nhưng giờ phút này cả người cô nhũn ra, sao ngăn cản được tay của Khương Hạo?

lòng bàn tay thô lệ lướt qua quần lót ướt đầm, vuốt ve qua lại, lực đạo càng ngày càng nặng, Hạ Tình Tình cảm thấy một trận tê dại, thân mình miễn cưỡng bị đung vào mà dần dần phiếm hồng.

“A... Công tử... Đừng... Đừng chạm vào nơi đó...”

“Xuy, đã ướt, còn nói không cần?” Khương Hạo tràn đầy ác ý mở miệng: “Mới sờ soạn người vài cái đã ướt, thật là tao hóa... nói, có phải muốn bị thao hay không?”

“Ừ a... Nô tỳ... không có... không có...”

“Tiểu tao hóa, còn không thừa nhận!” Khương Hạo cách quần lót hơi mỏng dùng sức ấn cánh hoa mẫn cảm của nàng, đầu ngón tay thậm chí theo quần lót hơi tiến vào bên trong cánh hoa.

“A... A... không cần... không cần ấn nữa... thật kì quái...” Hạ Tình Tình bởi vì hấn ấn mạnh và nói lời xấu hổ mà run rẩy không thôi, khóe mắt hơi hơi phấp phồng, trong mắt thủy quang liếm liếm.

“không cần? Hừ” Khương Hạo ánh mắt ám trầm xuống, hấn lạnh lùng cười: “Tao hóa, miệng không giống lòng!”

Dứt lời, hấn kéo xuống quần lót ướt đầm, Hạ Tình Tình chỉ cảm thấy hạ thân chợt lạnh, còn không kịp làm ra phản ứng, Khương Hạo đã dùng sức bẻ đùi nàng ra, hạ thể nữ nhân có lông thưa thớt ẩn hiện, hai mảnh cánh hoa đầy đặn hơi hơi tách ra, huyết khẩu ướt át hồng nhạt nhẹ nhàng co rút lại, mật dịch tinh lượng từng chút chảy ra, chỉ chốc lát sau đã dính đầy huyết khẩu. Hạ Tình Tình chỗ tư mật bị ánh mắt hấn nóng rất nhìn chằm chằm, chỉ cảm thấy xấu hổ và giận dữ muốn chết, dưới thân mật dịch lại chảy nhanh hơn.

Khương Hạo nhìn chằm chằm chỗ không ngừng chảy ra chất lỏng, hầu kết nhẹ lặn, hô hấp thô nặng vài phần, hấn vươn ngón tay ra, ấn vài cái ở huyết khẩu, theo trơn ướt dò xét đi vào.

“Ách a...” Hạ Tình Tình cả người căng cứng, huyết khẩu nhỏ hẹp bởi vì dị vật tiến vào khó chịu mà không ngừng co chặt, bên trong thịt mềm tầng tầng bao bọc lấy đầu ngón tay hấn, muốn bài trừ ngón tay hấn ra. Khương Hạo đảo hút một hơi, tăng lực độ cùng chiều sâu ngón tay thọc vào rút ra.

“A... A... Công tử... Ân...” Tiểu huyết co rút càng mạnh, mật dịch không ngừng trào ra, chỉ chốc lát sau dính ướt tay Khương Hạo.

“Tiểu tao hóa, người lại chảy nước.” Khương Hạo nói không có hảo ý, bắt đầu thọc vào rút ra ngón tay nhanh hơn, lòng bàn tay mang theo vết chai mỏng nhanh chóng chạm vào vách bên trong, thọc vào rút ra mang theo từng luồng mật nước, nước rơi xuống trên bụng nhỏ của nàng.

“không... Quá nhanh... Công tử... ừ... Quá nhanh...” Hạ Tình Tình duỗi thẳng thân mình, nức nở ra tiếng.

“Thế này đã nhanh? Còn nhanh hơn đây.”

“A... Công tử.. Nô tỳ không được.... A...”

“Thoải mái sao? Hử? Bản công tử cảm người sướng không?”

“Ồ... thật xót... ừ... hừ...”

“A... Tiểu tao hóa... Người kẹp thật chặt...” Khương Hạo tăng lớn lực độ moi đào tiểu huyết nàng, đột nhiên, đầu ngón tay cọ đến một khối thịt mềm, hấn dừng một chút, ngay sau đó dùng sức ấn lên.

“A!” Hạ Tình Tình thét chói tai một trận, cả người đều cuộn tròn, sau đó hạ thể co rút, tiểu huyết không ngừng run rẩy, từng luồng mật dịch phun ra, nàng tới đỉnh điểm thét chói tai, cả người xụi lơ ở trên giường, há mồm thở dốc, hai mắt vô thần nhìn trần nhà, khóe mắt một mảnh mơ hồ.

Khương Hạo đứng dậy, lấy khăn đầu giường xoa xoa tay, trên mặt khôi phục lạnh lùng.

“Từ ngày mai, người ở nhà bên cạnh.”

12. Chương 12: Công Tử Thứ Xuất Vs Trạng Nguyên Lang (10)

Hạ Tình Tình trong đầu vẫn trống rỗng như cũ, nghe vậy theo bản năng quay đầu lại, mắt hạnh mênh mông nhìn hấn, trong mắt tràn đầy mờ mịt.

Khương Hạo nhìn nàng một lúc lâu, ngừng xem, nhàn nhạt mở miệng: “Thôi, hôm nay người ở lại đây... Ngày mai hãy trở về thu thập đồ đạc tới đây.”

Dứt lời, nhấc chân đi ra cửa, sắp tới cửa lại dừng bước: “Về sau ở chỗ này làm việc cẩn thận, đừng ném mặt mũi bản công tử.” nói xong, cũng không đợi nàng đáp lại đã đi rồi.

Hạ Tình Tình nhìn bóng dáng hắt đi xa, rốt cuộc phục hồi tinh thần, ngồi dậy, nhanh chóng mặc quần áo. Thân mình còn hơi nhũn ra, nàng ngồi dựa vào giường, nhớ tới việc vừa rồi, mặt lại bắt đầu nóng lên.

“Ký chủ, cô đang thẹn thùng sao?”

“Hệ thống chết tiệt! Cậu còn mặt mũi ra đây! Vừa mới chết ở đâu?!” Hạ Tình Tình vừa nghe thanh âm hệ thống đề tiện hể hể đã có một bụng lửa.

“Oan uổng a, ký chủ. Vừa mới lúc cô tìm tôi, đột nhiên tôi như bị giam cầm, hoàn toàn không phát được tiếng.”

“Tại sao lại như vậy?!” Hạ Tình Tình nghe vậy nhũn mảy, vẻ mặt hoài nghi: “Cố tình vào lúc đó?”

“Là thật. Lúc hắt đối với cô... cái thời điểm đó, vốn dĩ tôi muốn dùng hình nộm thế thân, lại phát hiện kỹ năng này hoàn toàn bị khóa chặt, hẳn là có liên quan với năng lượng của tôi bị tiêu hao quá nhiều.”

“Cái gì?!” Hạ Tình Tình nghe vậy thiếu chút nữa từ trên giường nhảy dựng lên, đã không có hình nộm thế thân, về sau gặp lại chuyện này thì làm sao bây giờ!

“Ký chủ... cô trước đừng kích động...” Bởi vì một lúc nữa còn có thứ càng làm cô kích động, hệ thống rồi rầm mở miệng “Vừa mới cô bị Khương Hạo cái thời điểm kia... khí vận thuộc về hắt bao vây lấy cô... Sau đó tôi phát hiện, năng lượng đang dao động biến thành ổn định.”

Hạ Tình Tình nhất thời không kịp phản ứng lại, “Có ý tứ gì?”

“Từ khi đi vào thế giới này, năng lượng của tôi tiêu hao đặc biệt nhanh, hơn nữa thực không ổn định.” Thanh âm hệ thống khôi phục nghiêm túc “Tôi vẫn luôn tính toán phương pháp bổ sung năng lượng, cô phải biết rằng, điểm lúc hoàn thành nhiệm vụ dùng để bổ khuyết năng lượng là còn xa không đủ, như vậy tiếp tục, không dùng được bao lâu năng lượng của tôi sẽ khô kiệt.”

Thấy cô không nói lời nào, hệ thống tiếp tục “hiện tại, khả năng tôi đã tìm được phương pháp. Khương Hạo có được khí vận cường đại, nếu cô cùng hắt... giao hợp, rất có thể cô có được một phần khí vận của hắt, đây là bổ sung năng lượng tốt nhất.”

Phục hồi tinh thần lại Hạ Tình Tình không thể tin tưởng mà trợn to mắt, hệ thống cậu thật sự không phải đang nghiêm trang nói hươu nói vượn sao!

“Ý của cậu là muốn tôi cùng Khương Hạo quyến rũ xoa xoa để thu hoạch năng lượng?!”

“Đúng vậy...”

“Muốn hôn! Cậu con mẹ nó đang trêu tôi? Nhiệm vụ công lược đơn đơn thuần thuần sao đột nhiên trở nên như vậy, vừa người lớn lại bạo lực?!”

“Ký chủ, cô phải biết rằng, công lược đơn thuần, chỉ có thể đạt được điểm, còn xa không đủ, mà chúng ta hiện tại, không chờ được.”

Hạ Tình Tình trầm mặc, đúng vậy... không quyến rũ xoa xoa sẽ gặp phải tử vong...

Dựa! Đây căn bản là không cho chọn sao! Ta trước nay muốn, chính là... tồn tại a...

“Còn không phải là bạch bạch bạch sao! Lão nương xem phim người lớn không biết bao nhiêu lần! Còn sợ sao!”

“Cố lên, ký chủ. Bỏn hệ thống xem trọng cô nha.”

“Cút!”

Ngày hôm sau, vì không để ai chú ý, Hạ Tình Tình sáng sớm đã trở về nhanh chóng thu thập đồ vật, sau đó đi nói rõ tình huống với Chu ma ma, Chu ma ma thật ra có chút kinh ngạc, “Ta lường trước công tử sẽ muốn người, bất quá không nghĩ sớm như vậy.” Đối với ánh mắt Hạ Tình Tình khó hiểu, bà cười cười “Về sau người sẽ biết. Mau đi đi, cẩn thận hầu hạ công tử.”

13. Chương 13: Công Tử Thứ Xuất Vs Trạng Nguyên Lang (11)

Ở trong viện của Khương Hạo, so với lúc trước nhẹ nhàng hơn, một ít việc giặt quần áo quét tước đều có người chuyên trách làm, nàng chỉ cần mỗi ngày sửa sang lại quần áo, chuẩn bị đồ ăn thôì, có khi cũng sẽ giúp đỡ Hà Minh xử lý chút hoa hoa cỏ cỏ. Còn Khương Hạo đã nhiều ngày thường đi sớm về trễ, cơ hồ không thấy bóng.

Hạ Tình Tình có thể đoán được vài phần, rốt cuộc, Khương Hạo cũng không phải công tử không học vấn không nghề nghiệp, hẳn giỏi về ẩn nhẫn, lúc đã từng là con vợ lẽ, hẳn ở kinh thành đã ẩn ẩn có chút thế lực, hiện giờ, hẳn thành người thừa kế, thân ở địa vị càng cao lại càng nguy hiểm, hẳn đương nhiên sẽ không ngồi chờ chết.

Mấy ngày tiếp theo, Hạ Tình Tình thật ra cùng Hà Minh quen thuộc hơn, cũng đã biết, trong viện này rất ít người. hiện tại trừ bọn họ, cũng chỉ có mấy người giặt quần áo quét tước, Khương Hạo không thích quá nhiều người ở trong viện. Hà Minh còn nói giỡn với nàng, hẳn thấy nàng là nữ tử đầu tiên được công tử chủ động mở miệng lưu lại, hẳn còn nói, mệnh hẳn là công tử cho, công tử thực sự là người tốt.

Hôm nay chạng vạng, Hạ Tình Tình tắm gội xong, giữ tóc ngồi bên cửa sổ, nhìn ánh trăng phát ngốc. Khương Hạo giữ nàng lại, là vì cái gì? Là hững hờ nhất thời, hay trở thành âm giương?

Mấy ngày nay, hẳn bận rộn bên ngoài, chưa bao giờ triệu nàng, như đã quên nàng rồi. Kế tiếp nàng nên làm thế nào? Nếu chủ động câu dẫn, không chừng tiếp theo chính là bị đánh chết. Nếu tiếp tục chờ, lại không thấy bất luận hy vọng gì.

đang lúc nàng miên man suy nghĩ, có người gõ vang cửa phòng nàng, nói là công tử triệu kiến. Nàng lập tức đứng dậy, vấn tóc đi.

Khương Hạo ngồi ở mép giường, cũng vừa tắm gội xong, xoa tóc, khoe miệng thế nhưng mang theo một tia ý cười hiếm thấy, thấy nàng tới, hẳn ngoắc ngoắc môi: “Lại đây, thay bản công tử lau tóc.”

Hạ Tình Tình lên tiếng, cầm lấy vải bố trắng đi đến bên hắn, cầm một lọn tóc tinh tế chà lau, tóc của hắn vừa đen vừa sáng, tản ra mùi trúc nhàn nhạt.

Trong lúc đó, Khương Hạo không có nói chuyện, nhưng thoạt nhìn tâm tình không tồi. Lau tóc xong, hắn đứng lên, đi đến trước ngăn tủ, “Lại đây giúp bản công tử chọn một bộ quần áo, thích hợp ngày mai chơi.”

Hạ Tình Tình nghe vậy, vừa chọn lựa vừa dò hỏi ý kiến hắn, hôm nay hắn phá lệ có kiên nhẫn, nàng hỏi cái gì hắn đáp cái đó. Cuối cùng, nàng thay hắn chọn một bộ quần áo xanh thẫm, cùng với phát quan màu xanh ngọc vàng ngọc trầm thiển sắc. hắn tựa hồ thực vừa lòng, còn phá lệ cười cười với nàng, rồi cho nàng trở về.

Được một lần tươi cười Hạ Tình Tình lại cao hứng không nổi, bởi vì hệ thống vừa mới nói cho nàng, Khương Hạo ngày mai đi chơi, chính là hẹn Liễu Vũ Vi.

Vẫn là xem nhẹ phân lượng Liễu Vũ Vi ở trong lòng hắn. Lúc này, Liễu Vũ Vi đã sớm thích Lý Tấn, nàng ta cũng nhiều lần ở trước mặt người khác không chút che dấu mình thường thức Lý Tấn, sao hiện tại lại đột nhiên hẹn Khương Hạo? Hạ Tình Tình trong lòng ẩn ẩn có chút bức bối, lại cũng không làm được gì.

Hôm sau, Hạ Tình Tình cả ngày ngốc trong phòng, suy tư đủ loại phương pháp “câu dẫn” Khương Hạo, sự tình lại xảy ra chuyển biến.

Tối gần chạng vạng, Hà Minh vội vã vào trong phòng nàng, nói là công tử tìm, thần sắc hẳn thực nôn nóng, lời nói lộ ra tâm tình Khương Hạo không tốt, bảo nàng cẩn thận ứng đối.

14. Chương 14: Công Tử Thứ Xuất Vs Trạng Nguyên Lang (12)

Chẳng lẽ bị Liễu Vũ Vi cho leo cây? Hạ Tình Tình âm thầm suy đoán, trên mặt lại mang theo nôn nóng, cấp bách đi phòng Khương Hạo.

Mới vừa vào cửa, Hạ Tình Tình đã hít hà một hơi, trên mặt đất tất cả đều là mảnh nhỏ đồ sứ, cốc chén, Khương Hạo đang ngồi bên cạnh bàn tức giận. Hắn thấy Hạ Tình Tình đứng ở cửa, rống lên: “Còn không qua đây!”

Hạ Tình Tình cúi đầu đi thỉnh an, Khương Hạo đứng dậy, bước đến trước mặt nàng, nắm lấy cánh tay nàng, lực đạo rất lớn, làm nàng đau.

“Người tránh xa như vậy làm gì! Người sợ bản công tử?”

“Nô tỳ không dám.” Hạ Tình Tình chịu đựng đau nhức trên tay truyền đến, sợ hãi mở miệng.

“Hừ! không dám?” Khương Hạo đẩy tay nàng ra, “Người có phải dưới đáy lòng cũng khinh thường ta! Cảm thấy ta vô dụng! Cảm thấy ta có thể để người khinh nhục!”

“Nô tỳ không có!” Hạ Tình Tình lập tức quỳ xuống, đầu gối truyền đến một trận đau đớn, nàng nhịn đau nói: “Công tử là chủ nhân tương lai Khương phủ, mọi người kính sợ, ai dám khinh nhục ngài đâu.”

Khương Hạo hừ lạnh một tiếng, nàng đánh bạo tiếp tục nói: “Theo nô tỳ biết, một năm tới đây, lão gia giao việc cho công tử, công tử đều làm thực tốt. Từ lâu danh nghĩa cũng phát triển không ngừng. Công tử làm, nô tỳ kính nể còn không kịp, sao lại khinh thường ngài?”

“Hừ! Hoa ôn xảo ngữ.” Khương Hạo vẫn xụ mặt, tức giận trên mặt cuối cùng phai nhạt vài phần. Thoáng nhìn mảnh nhỏ dưới gối nàng, hắn dừng một chút, “Được rồi, đứng lên đi.”

Hạ Tình Tình tạ ơn, chậm rãi đứng lên. Tê, thật con mẹ nó đau!

“Bản công tử lưu người ở trong phòng, người cũng biết là có ý tứ gì?”

“Nô tỳ minh bạch.” Còn không phải là tìm việc vui, thêm ấm giường cho người sao? A, còn có giống hôm nay để người phát hỏa khí.

“Vậy trong lòng người có bằng lòng hay không? Bản công tử muốn nghe nói thật!”

Hạ Tình Tình nghe vậy ngẩng đầu, đối mắt với hắn, nói nghiêm túc từng câu từng chữ: “Nô tỳ tất nhiên nguyện ý. Nô tỳ ở trong phủ, được công tử nâng đỡ, có nơi ở, không lo ăn mặc. Công tử chưa bao giờ khó xử nô tỳ, nô tỳ vốn ngưỡng mộ công tử, có thể hầu hạ công tử, là phúc phận của nô tỳ.”

Nàng lớn mật nói trắng ra, làm hô hấp Khương Hạo cứng lại, mặt hắn không biểu tình nhìn nàng, trong mắt tràn ngập hoài nghi cùng tìm tòi nghiên cứu. Hạ Tình Tình lớn mật nhìn thẳng hắn, đôi mắt phiếm thủy quang giờ phút này sáng lấp lánh, trong mắt mang theo ngượng ngùng, lại vẫn nghiêm túc kiên định nhìn hắn, mắt tràn đầy hắn, thật giống như... hắn là hết thấy với nàng.

Trong lòng Khương Hạo đột nhiên trào ra một cảm giác chưa bao giờ có, trướng trướng, còn có chút nóng. Hắn bế nàng lên, đi nhanh đến mép giường.

Hạ Tình Tình nằm ngửa trên giường, đối mặt với ánh mắt hắn sáng quắc, nhin không được đồ bưng mặt.

Ánh mắt Khương Hạo thâm trầm nhìn nàng, thanh âm khàn khàn: “Người nói người ngưỡng mộ bản công tử. Như vậy, chứng minh cho ta xem!”

Hạ Tình Tình nhẹ nhàng cắn môi dưới, đôi mắt buông xuống, bàn tay chậm rãi sờ vào vạt áo, sau đó lấy hết can đảm, khẽ run tay, từng chút cởi ra, áo ngoài, váy dài, quần, cuối cùng là... yếm.

Dưới ánh đèn kiêu kiêu, thân thể nữ tử mạn diệu từng chút bày ra, tóc đen rơi trên vai, thân thể tuyết trắng ở trong ánh mắt nam nhân lửa nóng, dần dần nhiễm hồng nhạt, hai luồng cao ngất hơi hơi run rẩy, xuống chút nữa là bụng nhỏ bằng phẳng, rừng cây màu đen, hai chân thon dài nhẹ nhàng khép lại, trên đầu gối hơi chút sưng đỏ, ngón chân nhỏ mướt mà lạng lẽ cong lên.

Khương Hạo nhìn cảnh đẹp trước mắt, hô hấp không ngừng tăng thêm, hần mất đi bình tĩnh vốn có, tay dùng sức cầm hai luồng nhũ thịt trắng mềm, không ngừng vuốt ve, thỉnh thoảng khiêu khích đỉnh ngọc châu.

Thân thể Hạ Tình Tình được hần vuốt ve hạ, mềm đến kỳ cục, ngăn không được rên rỉ: “Ân... Công tử... thật thoải mái... ô...”

Khương Hạo cười khê, đột nhiên cúi người, há mồm ngậm lấy một viên ngọc châu đã biến cứng, hung hăng mút vào một ngậm.

“A!” Hạ Tình Tình bị động tác thành linh của hần kích thích run lên, nhịn không được ngẩng cổ hô nhỏ, cũng thuận thể đem khối trước ngực kia tiến thêm một bước vào trong miệng hần.

“A, tiểu tao hóa, chờ không kịp?”

15. Chương 15: Công Tử Thứ Xuất Vs Trạng Nguyên Lang (13)

Khương Hạo lại lần nữa cúi đầu, ngậm lấy viên trái cây đỏ búng, dùng sức mút vào, lại dùng đầu lưỡi nhẹ nhàng liếm láp, chậm rãi nhắm nháp xong một viên, lại thay đổi một viên khác. Chỉ chốc lát sau, hai núm vú dính đầy nước miếng, sáng lấp lánh đứng thẳng.

“Ừ... Công tử... a... ư...”

“Thoải mái sao... hử?”

“Ô... Thoải mái... Nô tỳ thật thoải mái... A... nhẹ chút...”

Môi Khương Hạo một đường đi xuống, ở trên người nàng để lại dấu vết ẩm ướt, cuối cùng ngừng ở bụng nhỏ, đầu lưỡi nhẹ nhàng đảo quanh ở rốn, một vòng lại một vòng.

“A... Công tử... Đừng... Đừng liếm... A... thật ngứa...”

Bụng nhỏ truyền đến một trận tê dại, chỗ tư mật sớm đã ướt đầm, giọt giọt xuân thủy dính vào trên lông đen nhánh, cùng với nàng vô thức vận vẹo hừ nhẹ, lạng lẹ chảy xuống giữa đùi.

Khương Hạo nhịn không được lấy tay sờ soạng một phen, đầy tay ướt át trơn trượt. Trong lòng hần một trận lửa nóng, bẻ hai chân nàng ra, ngón tay ở chỗ hoa huyết hoạt động qua lại, đầu ngón tay tìm được hoa hạch kiều nộn, mạnh mẽ xoa bóp.

“Vừa ướt vừa tao, còn nói không cần?”

“A... ô ô... ư... Khó chịu...” Hạ thân bị kích thích, làm tiểu huyết nàng lên, nhịn không được vận eo đón ý nói hòa ngón tay hần, muốn hần tiến càng sâu.

“A... thật tao thật lằng...” Khương Hạo động tác bị nàng dâm dăng kích thích đỏ hai mắt lên, đột nhiên vươn hai ngón tay đâm vào, mạnh mẽ moi đào, nhanh chóng rung động, mang ra từng đợt mật dịch, dính ướt khăn trải giường.

“A a... Quá nhanh... A... Nô tỳ không được...” Hạ Tình Tình khóc hô lên, hạ thể không chịu khống chế phun ra mật nước, chảy không ngừng, hai mắt nàng thất thần, không ngừng kiều suyễn.

“Tiểu tao hóa, thể này đã không được? một lúc nữa người chịu thể nào!” Khương Hạo thở hổn hển, hai ngón tay tìm được khối thịt mềm kia, dùng sức đâm thọc.

“A... lực quá lớn... A a a... A...” Hạ Tình Tình quả nhiên kêu to hơn nữa, mật dịch chảy ra càng ngày càng nhiều, thân thể run thành cái sàng. Rốt cuộc, hai chân nàng banh thẳng, trong một trận run rẩy mà tiết thân. Nàng thở dốc không thôi, khoái cảm khó có thể miêu tả tràn đầy toàn thân.

“Sảng sao? Kế tiếp đến bản công tử.”

Khương Hạo rút tay về, ở trên người tùy ý lau vài cái, sau đó nhanh chóng cởi bỏ quần áo, móc ra côn thịt sớm đã trương phát đầu.

Côn thịt màu đỏ tím nhếch lên cao cao, phía trên gân xanh vờn quanh, quy đầu cực đại đứng thẳng, có vẻ càng thêm dữ tợn.

OMG! So với dương vật nàng nhìn ở trong phim đều lớn hơn, lớn như vậy có thể đau chết hay không a! Hạ Tình Tình nhìn không được nuốt nuốt nước miếng, có chút sợ hãi cuộn thân thể, muốn lui ra sai, bị Khương Hạo kéo trở về.

“Hừ, sẵn sàng lại muốn chạy?” Khương Hạo nheo mắt, trong ánh mắt lộ ra vài phần nguy hiểm, bẻ chân nàng treo ở bên eo, cầm vật thô to để ở huyết khẩu ướt đầm, cọ sát qua lại.

Hạ Tình Tình hai chân không ngừng run, tiểu huyết cũng co rút lại theo.

Khương Hạo thấy thế hừ nhẹ, “thật vô dụng.” Sau đó không do dự, đỡ côn thịt dùng sức đâm vào.

“Ồ... Đau quá!”

một tia máu tươi từ chỗ hai người giao hợp chảy ra, Hạ Tình Tình chỉ cảm thấy thân thể giống như bị chém thành hai nửa, đau đến môi trắng bệch, cong người lên, thống khổ nhíu mày, khóe mắt lờn ra nước mắt trong suốt.

“Ách... thật chặt... thả lỏng chút...” Khương Hạo kêu lên một tiếng, bị nàng kẹp vừa đau vừa sướng. hấn bàn tay to duỗi đến chỗ hai người kết hợp, nhẹ nhàng vuốt ve, làm nàng thả lỏng.

Qua một hồi lâu, đau đớn chậm rãi qua đi, dần dần mang theo tê dại khác thường, một cỗ nhiệt lưu chảy xuống bụng nhỏ.

Khương Hạo nhận thấy hạ thể nàng trào ra nhiệt lưu, bắt đầu trều động.

Tầng tầng lớp lớp thịt mềm xoắn chặt hấn, làm hấn trều động trở nên khó khăn.

“Tê... Tiểu tao hóa... Thả lỏng chút...” Khương Hạo giơ tay vỗ vỗ mông nàng.

“Ừ... Công tử... nhẹ chút... A... A...” Hạ Tình Tình đứt quãng yêu kiều rên rỉ, biên độ ma sát làm cả người nàng tê dại.

Khương Hạo nghe nàng kiều mị rên rỉ, rốt cuộc kiềm chế không được, đem chân nàng mở càng rộng, thô to dâng trào ở tiểu huyết nàng nặng nề va chạm, càng cấm càng nhanh.

16. Chương 16: Công Tử Thứ Xuất Vs Trạng Nguyên Lang (14)

“Hô... thật chặt... Tiểu tao huyết kẹp ta thật chặt.”

“A... ư a... không cần... A...”

“không cần? không cần mà kẹp chặt như vậy?” Khương Hạo cười lạnh, đem hai chân nàng đặt lên cánh tay, làm cái mông nàng treo ở giữa không trung, từ trên cao mạnh mẽ đâm xuống ra vào, mật thủy không ngừng trào ra, ướt đầm bụng hai người.

“A... A... Quá sâu... ư... Chậm một chút...” Hạ Tình Tình nhìn không được cầu xin tha thứ, thanh âm kiều kiều mềm mại mang tiếng khóc nức nở, tiểu huyết co chặt một trận.

Thịt mềm gắt gao bọc hấn, không ngừng đè ép. Côn thịt thô to vẫn có một phần lộ ở bên ngoài, Khương Hạo khẽ cắn môi, eo dùng sức, nặng nề chen vào tử cung nàng.

“A!” cung khẩu nhỏ hẹp đột nhiên bị đẩy ra, nàng đau run lên, hạ thân ngăn không được co chặt.

“Tê...” Khương Hạo hít một hơi, chỗ cung khẩu như có một cái miệng nhỏ cắn hần, hút đỉnh hẹp của hần, kích thích hần thiếu chút nữa bắn ra.

“Sao lại tao như vậy! A... Làm chết người!”

“Ô... Ô... nhẹ chút... Đau...” Hạ Tình Tình bị hần cường hần đâm chọc làm thân thể lay động trái phải, suýt nữa làm côn thịt tuột ra.

Khương Hạo thấy thế đôi tay gắt gao bóp chặt eo nàng, không ngừng đưa đẩy vật dưới háng, mạnh mẽ thọc vào rút ra, mang ra mị thịt hồng nhạt.

“A... thật sáng... ừ... thật là tao hóa... A...” Lại một cổ mật thủy trào ra, Khương Hạo sáng đến da đầu tê dại, lực đạo dưới thân không giảm chút nào, mật thủy cuộn cuộn không ngừng vì hần mạnh mẽ va chạm dần dần bị đảo thành bọt, vẩy ra khắp nơi.

“A a... không được... Sắp hỏng rồi... Ô...”

“Sao mà hỏng? sẽ không hỏng!” Khương Hạo chọc một cái rất sâu, cự vật toàn bộ chôn vào trong huyết, chọc vào chỗ sâu nhất, biên độ và tần suất cuồng cầm cực nhanh.

“Ừ... A... Quá nhanh... Quá nhanh... A...” Hạ Tình Tình gần không được lắc đầu, hai cái chân treo trên cánh tay hần bị rung động lên xuống, đầu gối sưng đỏ thỉnh thoảng ma sát vào cánh tay hần, cảm giác đau đớn nhẹ nhàng cùng khoái cảm thật lớn ở hạ thân kết hợp, kích thích nàng càng không chịu nổi.

“A... thật sáng... Làm chết người! Làm chết người tao hóa này!” Khương Hạo hai mắt màu đỏ ngầu, khuôn mặt tuần tú hơi có chút vằn vẹo, eo mạnh mẽ dường như phát cuồng đỉnh động, từng giọt mồ hôi từ trán hần lăn xuống, rơi vào ngực nàng.

“A a a...” Hạ Tình Tình đột nhiên thét chói tai, cổ tuyết trắng mảnh khảnh cao cao giơ lên, thân thể cong thành một độ cong không thể tưởng tượng, nước mắt từ khóe mắt lăn xuống, hoa huyết run rẩy mạnh hơn, đại lượng mật thủy mất khống chế phun ra.

“Ách... A...” Khương Hạo rút cuộc chịu không nổi, mãnh liệt thọc vào rút ra hơn mười lần, một cái chọc sâu, chọc vào tử cung nàng, bắn ra từng luồng bạch trọc cực nóng.

Hạ Tình Tình khẽ kêu ô ô, cả người run run, đầu trống rỗng, chỉ còn lại khoái cảm tràn ngập.

Khương Hạo rút côn thịt ra, mật dịch hỗn hợp tinh dịch màu trắng từ huyết khẩu hồng nhạt co rút lại, chậm rãi chảy ra, một màn này kích thích dục vọng hần mới vừa mềm xuống lại nhanh chóng sưng to lên.

17. Chương 17: Công Tử Thứ Xuất Vs Trạng Nguyên Lang (15)

hần vươn hai ngón tay thăm dò trong hoa huyết nàng, không ngừng moi đào, đào ra từng mảng chất lỏng vẫn đục.

“Ừ... ừ...” Hạ Tình Tình còn trong dư vị cao trào chưa phục hồi tinh thần, theo bản năng hừ nhẹ.

“thật chặt... Mới vừa bị thao một lần sao còn chặt như vậy.”

Khương Hạo liếm liếm môi, rút ngón tay ra, cầm chân nàng, tách chân ra kéo lên đè ở trước ngực, côn thịt lại cứng lên tự phát tìm được miệng hẹp chặt kia để nhập vào, ý xấu cọ xát, rồi dùng sức chọc

“Tiểu tao hóa, lại đến một lần!” Tiếng nói đã mang theo vài phần lửa nóng.

Khẩu khí chém đỉnh chặt sắt không cho Hạ Tình Tình cự tuyệt, vừa dứt lời, lửa nóng thô tráng theo trơn ẩm lúc trước nặng nề chọc vào.

“A a... ừ... thật sâu... A...” Lần này đi vào rất sâu, Hạ Tình Tình toàn thân run rẩy, gắt gao xoắn lấy hần.

“A... Thả lỏng chút! Muốn kẹp hư ta sao?” Khương Hạo hơi hơi rời ra một chút, tiếp theo bắt đầu trều động đại khai đại hợp.

“Ư... Công tử... Công tử... Ô... Chậm một chút...”

Trong phòng lại vang lên thanh âm “Bạch bạch bạch”, chỗ hai người kết hợp cũng vang lên tiếng nước “xì xoạt xì xoạt”.

“Sảng sao tao hóa... Bản công tử làm người sảng sao?” Khương Hạo làm đến mắt đỏ rực, chỉ cảm thấy mình muốn chết ở trên người nàng.

“A... A... thật sâu... A...” Hạ Tình Tình bị hắn làm hai mắt mê mang, thở hồng hộc.

“nói! Bản công tử thao người sảng không! Mau nói!”

“A... Sảng... ư... Nô tỳ... bị... ư... bị làm thật sảng...” Hạ Tình Tình bị hắn mạnh mẽ thao lộng cảm thấy mình sắp vỡ ra, hạ thân không ngừng phun mật dịch.

“A... Tiểu tao hóa... Lại phun nước... sảng như vậy sao? Hử? A... Thao chết người!”

“A... không được... Muốn tới... ư...”

Mắt thấy Hạ Tình Tình cả người run rẩy sắp tới cao trào, Khương Hạo đột nhiên rút côn thịt ra.

Hạ thân đột nhiên hư không làm cả người Hạ Tình Tình khó chịu cực kỳ, hai mắt nàng rung rung, ủy khuất nhìn Khương Hạo, giọng chân kinh hoảng với hắn “Công tử... muốn... tiến vào...”

Khương Hạo bị bộ dáng nàng tao lãng kích thích hô hấp ngừng lại, hạ thân trương lớn vài phần, vẫn chịu đựng thô giọng nói: “Muốn cái gì? Hử? nói ra!”

Hạ Tình Tình cắn môi, cuối cùng không chịu nổi cảm giác hư không mãnh liệt nơi riêng tư, mang theo nước nỏ, nghẹn ngào nói “Ô... muốn... muốn côn thịt của công tử... tiến vào... Ô...”

Khương Hạo rút cuộc nhìn không được, đỡ côn thịt đau đến không được đột nhiên vọt vào, lập tức đâm đến miệng tử cung.

“Cho người! tao hóa thiếu thao! Đều cho người!”

“A... Công tử... Cắm đến tử cung... thật sảng... A...” Hạ thân hư không rút cuộc được lấp đầy, Hạ Tình Tình thoải mái phun khí, thân thể mềm mại đón ý nói hòa hắn va chạm, hoa huyết không ngừng mấp máy.

Trán Khương Hạo nổi đầy gân xanh, cũng không biết nàng có thể lãng đến như vậy, hắn vừa nặng nề đảo lộng nàng, vừa nâng tay mạnh mẽ xoa bóp đầu vú nàng, kích thích tiểu huyết nàng không ngừng mứt chặt lại.

“A... A a... Sắp hỏng rồi... A...” Hạ Tình Tình thét chói tai, lắc mông run rẩy phun ra đại lượng dịch thủy, tưới lên cự vật lửa nóng.

“A... Lại phun nước... thật là lãng đến chết... Nên thao chết người...”

Khương Hạo bẻ cánh mông nàng ra, để côn thịt càng tiến sâu, không màng nàng thét chói tai cầu xin, côn thịt cắm vờn quanh lại tàn nhẫn, lần lượt cắm vào chỗ sâu nhất tử cung.

“A... thật trưởng... A... không được... A...” tiểu huyết Hạ Tình Tình bắt đầu run rẩy, tử cung bị thao bủn rủn, âm tinh phun ra một luồng lại một luồng.

“Ách... A... Muốn bắn... A...”

Khương Hạo mạnh mẽ đưa đẩy mấy chục lần, chống vào vách tường tử cung, bắn ra một cỗ nhiệt lưu.

Hạ Tình Tình toàn thân không ngừng run, bụng nhỏ bởi vì từng luồng tinh dịch bắn vào hơi hơi sưng lên, khóe mắt phấp nước mắt, hai mắt thất thần, toàn thân không còn có một tia sức lực.

Khương Hạo rút côn thịt ra, thuận thế ngã vào một bên, dồn dập thở dốc.

Hai người đều đắm chìm trong khoái cảm cao trào mang đến, thật lâu vẫn chưa lấy lại bình tĩnh.

18. Chương 18: Công Tử Thứ Xuất Vs Trạng Nguyên Lang (16)

Ngày hôm sau, lúc Hạ Tình Tình tỉnh lại, Khương Hạo đã không ở trong phủ. Nàng xoa xoa eo đau nhức, chậm rãi bò dậy, rửa mặt chải đầu xong, ngồi ở trên giường, nhờ hệ thống mới biết chuyện ngày hôm qua phát sinh.

Hôm qua, Liễu Vũ Vi hẹn Khương Hạo gặp mặt ở rừng mai bên thành, ai ngờ hai người gặp mặt không bao lâu, nha hoàn trong phủ vội chạy tới, nói nhỏ một phen bên tai nàng. Liễu Vũ Vi lập tức thần sắc kinh hoảng, lấy lý do trong phủ xảy ra mà chuyện cáo từ sớm. Khương Hạo một mình ở rừng mai ngây người thật lâu, nàng cũng chưa trở về.

Vốn dĩ Khương Hạo không tức giận như vậy, trên đường trở về hắc phái người đi hỏi thăm phủ Tể tướng xảy ra chuyện gì, kết quả mới chân chính làm hắc nổi trận lôi đình.

Xảy ra chuyện chính là Lý Tấn. Lý Tấn cùng đồng僚 đi làm việc, ở trên đường ngoài ý muốn rơi xuống nước, hôn mê bất tỉnh, Liễu Vũ Vi có tâm với hắc, sớm sắp xếp người bên cạnh hắc, cho nên hắc vừa xảy ra việc, nàng vội vội chạy về, không màng đến hẹn hò với Khương Hạo.

“À? Lý Tấn không nguy hiểm chứ? Sao lại rơi xuống nước?” Hạ Tình Tình kinh ngạc hỏi.

“Rơi xuống nước là ngoài ý muốn, còn hôn mê, không nguy hiểm sinh mệnh.”

Hạ Tình Tình thở dài nhẹ nhõm một hơi, nàng không chấp nhận được nam chủ lại chịu một lần nguy hiểm.

Khó trách hôm qua Khương Hạo tức giận như thế, thất ước cũng thôi, Liễu Vũ Vi vì Lý Tấn không màng hắc, càng tổn thương lòng tự trọng của hắc rất nhiều.

Khương Hạo người này, bề ngoài làm theo ý mình, không chút nào thêm để ý ánh mắt người khác. Mà trên thực tế, sinh ra hèn mọn, thơ ấu tao ngộ, đều làm trong xương cốt hắc lộ ra tự ti. hắc không muốn để người ta khinh thường, thống hận người khác khinh thường. Cho dù hắc thay đổi thân phận, cũng cảm thấy sau lưng mọi người vẫn lấy từng thân phận của hắc răn đe. Những thủ đoạn tàn bạo, làm mọi người sợ hắc, không dám khinh thị hắc, sao không phải là thủ đoạn hắc bảo hộ tự tôn đâu?

Hành vi của Liễu Vũ Vi, một lần nữa khơi dậy yếu ớt và tự ti ở sâu trong nội tâm hắc, làm hắc phát cuồng.

Cho nên, lúc hắc ép hỏi có phải nàng khinh thường hắc không, chính là cơ hội tốt nhất để nàng thổ lộ, nàng nhanh chóng quyết định, dùng ánh mắt chân thành nói cho hắc, nàng tôn kính hắc, ngưỡng mộ hắc, coi hắc thành trời của nàng.

Sau đó... tốt rồi... Nàng thành công câu dẫn Khương Hạo.

“Hệ thống, ngày hôm qua bạch bạch bạch rồi, năng lượng có biến động sao?”

“Năng lượng gia tăng rồi, tình dịch của Khương Hạo, làm cô có được một phần khí vận, cũng bổ sung năng lượng” Hệ thống vui sướng nói.

Xem ra về sau không chỉ phải dùng tâm, còn phải dùng thận...

“Đúng rồi ký chủ, tôi nghiên cứu rõ. hiện tại nhiệm vụ với trước kia không giống nhau. Trước kia cô có thể tiếp thu toàn bộ ký ức của thân thể này, hiện tại mỗi lần cô chỉ có thể nhận được một phần, bất quá, mỗi lần kích phát, cô có thể thu được một ít tin tức liên quan, như lúc trước vừa tới Khương phủ đó.”

thì ra là thế, khó trách lần đó, trong đầu nàng bị cường mãnh nhét vào một đoạn “Ký ức” không thuộc về thân thể này. hiện tại xem ra, càng như là kích phát một đoạn cốt truyện.

Nhiệm vụ này, từ lúc đầu và trước kia có bất đồng rất lớn, “Như vậy, nhiệm vụ vẫn giống như trước đây, công lược nam xứng, thành toàn nam nữ chủ sao?”

“nói như thế nào đây? Cái gọi là công lược nam xứng, thành toàn nam nữ chủ, đều là vì làm cho người có khí vận đạt được hạnh phúc, duy trì khí vận trên người bọn họ, dodó duy trì trật tự thế giới. Nhưng thế

giới này... thực không giống. Khương Hạo và Liễu Vũ Vi sẽ không hạnh phúc, bởi vì đời trước hã chính là vì nàng ta mà chết, huống chi trong lòng Liễu Vũ Vi căn bản không có hã, cho nên cô công lược Khương Hạo là không sai. Đến Lý Tấn... theo tôi tra được tin tức, Lý Tấn đối với Liễu Vũ Vi vẫn luôn chỉ có xa cách khách sáo, không có một tia cảm tình...”

“Có ý tứ gì, Lý Tấn không thích Liễu Vũ Vi? không có khả năng, đời trước không phải hã cưới nàng sao?”

“Trước mắt còn không thể xác định, hơn nữa, hiện tại khí vận trên người Liễu Vũ Vi, đang không ngừng giảm bớt, khì khí vận trên người nàng biến mất, nàng cũng hoàn toàn mất đi địa vị nữ chủ.”

“Còn có chuyện này? Tôi cho rằng chỉ tử vong mới có thể làm khí vận biến mất, khí vận nữ chủ biến mất sẽ khiến cho thế giới sụp đổ sao?”

“Thế giới ban đầu, người có khí vận là nam chủ và nam xứng. Khí vận của nữ chủ đến từ bọn họ, có thể nói là khí vận nàng có được quyết định địa vị nàng. Người có khí vận và khí vận có thể ảnh hưởng lẫn nhau, môi giới là yêu và hận của người có khí vận. Nếu bị người có khí vận khác ảnh hưởng mà mất đi khí vận đã có, sẽ mất đi địa vị vai chính, lúc này dù bị chết cũng không ảnh hưởng. Nhưng nếu khí vận chưa biến mất đã tử vong, sẽ khiến cho thế giới sụp đổ.”

Hạ Tình Tình đã có chút ngốc vì hiểu rõ: “À? Vậy nếu tôi có được khí vận hơn Liễu Vũ Vi, còn không phải thay thế nàng trở thành nữ chủ?”

“Có lẽ thế.” Hệ thống do dự nói. Nó chưa nói, nó rất sớm cảm giác được trên người cô cất dấu một cỗ khí vận rất mạnh, chỉ là bị cái gì ngăn chặn. Nhưng nếu một khi bùng nổ, sẽ vượt xa khí vận của Liễu Vũ Vi, làm nó không thể xác định là tốt hay xấu.

“Đúng rồi, Liễu Vũ Vi giảm khí vận là bởi vì Khương Hạo hay Lý Tấn à! Nếu bởi vì Lý Tấn, hã không thích Liễu Vũ Vi, vậy ai tới mang hạnh phúc cho hã?”

“Ký chủ, cô an tâm công lược Khương Hạo trước đi. Đến Lý Tấn, lại xem sau, đợi có càng nhiều tin tức rồi tính toán.” Hệ thống nói có chút nghiêm túc.

Hạ Tình Tình sau khi nghe xong, trong lòng có chút bất an, cảm thấy cũng không đơn giản như vậy.

Lúc này, trong phủ trạng nguyên, Lý Tấn nhắm nghiền hai mắt, trán không ngừng đổ mồ hôi.

Mép giường, Liễu Vũ Vi thần sắc nôn nóng thay hã chà lau mồ hôi.

Sao còn không tỉnh đây? Thái y đã nói không có trở ngại, sao hã vẫn không tỉnh đây?

Đột nhiên, hai hàng lông mày Lý Tấn nhíu lại, tay đè trên chân đột nhiên nắm chặt, như chịu thống khổ thật lớn, môi hã run rẩy, lẩm bẩm ra tiếng: “không... không cần... Tình Tình... Ngoan Bảo... không cần...”

Tay lau mồ hôi trán ngưng lại, chậm rãi thu về, Liễu Vũ Vi ngồi ở đầu giường nhìn hã, thần sắc âm tình bất định.

19. Chương 19: Công Tử Thứ Xuất Vs Trạng Nguyên Lang (17)

Khương Hạo vẫn là giống như trước đi sớm về trễ.

Mấy ngày nay, Hạ Tình Tình thật ra hỏi thăm được không ít chuyện có quan hệ đến triều đình.

Đương kim thiên tử cũng không có thực quyền, quyền to trong triều hoàn toàn nắm giữ trong tay Liễu tể tướng.

Liễu tể tướng là ca ca ruột của Liễu thái hậu, Liễu thái hậu cũng không phải mẹ đẻ của hoàng đế, con trai của bà vì hoàng quyền tranh đấu mà chết đi, bà hiệp trợ đương kim bước lên ngôi vị hoàng đế, lại coi hã là con rỗi, cũng âm thầm nắm chắc thực quyền.

Năm trước, Liễu thái hậu chết bệnh, quyền lực toàn bộ chuyển giao đến tay Liễu tể tướng. Hoàng đế tựa hồ cũng bắt đầu phản kích, âm thầm đề bạt đám người Khương Du chống lại tể tướng, nhưng mà hiệu quả cực nhỏ. Nhất thời, trong triều đình, mặt ngoài bình tĩnh, kỳ thật sóng ngầm mãnh liệt.

Hiện giờ, Liễu Đình lại có một trợ lực lớn, chính là Lý Tấn hai năm nay ở trong triều đã âm thầm đứng vững gót chân. Nghe nói, Lý Tấn năm đó có thể thi đậu Trạng Nguyên, thậm chí có thể giống như bây giờ ở địa vị tứ phẩm, toàn dựa vào Liễu Đình nâng đỡ.

Như vậy xem ra, Khương phủ và Liễu phủ là đối lập, cùng Lý Tấn, Còn Liễu Vũ Vi lần trước hẹn Khương Hạo, chính là muốn cho hắn chút ngon ngọt, xuống tay từ trên người hắn, tìm hiểu tin tức Khương phủ, giúp cha nàng diệt trừ địch nhân.

Hạ Tình Tình híp híp mắt, Liễu Vũ Vi này, không thể khinh thường! Nàng phải nhanh một chút chặt đứt tâm tư Khương Hạo đối với nàng ấy mới được.

Gần nửa tháng đi qua, Khương Hạo rốt cuộc nghỉ ngơi.

Hôm nay sáng sớm, Khương Hạo không ra phủ, mà đi tới phòng nàng, đưa cho nàng một cái hộp gỗ: “Mở ra nhìn xem, thích không?”

Hạ Tình Tình tiếp nhận hộp gỗ mở ra, bên trong là hai cây trâm, một trâm ngọc, toàn thân tuyết trắng. một trâm vàng, trên mặt khắc mấy cánh hoa đào.

“Thích. Nô tỳ tạ công tử ban thưởng.” Hạ Tình Tình ôm hộp gỗ, cười mắt cong cong.

Thấy thế, tâm tình Khương Hạo cũng tốt vài phần, hắn thích ý uống ngụm trà, “Trong chốc lát, bởi bản công tử dùng bữa.”

Nàng ngoan ngoãn đồng ý, Khương Hạo nhẹ vuốt mặt nàng, tâm tình sung sướng mà đi.

Hạ Tình Tình ngồi ở trong phòng, nhìn trâm ngọc trong hộp gỗ như suy tư gì.

Xem ra lần trước thổ lộ một phen, là có tác dụng.

Bất quá, Khương Hạo người này tâm phòng ngự rất nặng, hành vi của nàng nhiều lắm chỉ có thể xem như ở trong lòng hắn cạy ra một cái cửa nhỏ.

Hắn hiện tại thái độ đối đãi với nàng, bất quá là có vài phần hứng thú, càng như đối đãi một sủng vật nghe lời, thích thì đùa, lấy lòng hắn làm hắn vui vẻ, liền cho chút ban thưởng.

Nàng chỉ có thể chậm rãi thâm thấu, từng chút đi vào tâm hắn. Huống hồ trước mắt, Liễu Vũ Vi đối với hắn thái độ như gần như xa, làm hắn không dễ buông xuống.

Bất quá, không phải lật mềm buộc chặt đều sẽ thành công. Liễu Vũ Vi muốn treo Khương Hạo, rồi lại căn bản không hiểu hắn, sớm muộn gì sẽ lật thuyền ở đáy mương.

“Hệ thống, có đan dược tránh thai không?”

“Ký chủ, kỳ thật nếu có hài tử của Khương Hạo, nói không chừng sẽ càng dễ dàng công lược?”

“không, hiện tại còn không phải lúc.” Bằng thái độ hắn hiện tại, hài tử của nàng, nói không chừng lại sẽ trở thành Khương Hạo thứ hai.

“Đinh, mở ra một viên tránh thai, có tác dụng trong thời gian hạn định ba tháng.”

Trong tay đột nhiên thêm một viên thuốc màu đen, Hạ Tình Tình nhanh chóng nuốt vào.

Ba tháng, đủ rồi.

Buổi trưa, Hạ Tình Tình mang trâm bạch ngọc, đổi quần áo đúng giờ đi vào trong phòng Khương Hạo, bởi hắn dùng bữa.

Đây là lần đầu tiên nàng cùng Khương Hạo ăn cơm trên một cái bàn, khó tránh khỏi có chút canggung, Khương Hạo thật ra không để ý, thậm chí tâm tình không tồi, cơm so với ngày thường ăn thêm một chén.

Cơm trưa xong, hấn không bảo nàng lui ra, mà bảo nàng ở bên án thư mài mực, chính mình lại ngồi ở án thư, cúi đầu nhìn một ít công văn, trên mặt khôi phục nghiêm túc.

Khương đại nhân bắt đầu cho hấn tiếp xúc việc triều đình, khó trách lúc trước hấn bận như vậy.

Hạ Tình Tình vừa mài vừa âm thầm tự hỏi, thường thường trộm đánh giá hấn.

“Đẹp sao?” Bên tai đột nhiên truyền đến thanh âm hấn mát lạnh.

“A?” Hạ Tình Tình ngẩn ngơ, phản ứng lại, không tránh được ánh mắt có chút hoảng loạn.

Khương Hạo khép lại công văn trong tay, đứng dậy đi đến trước mặt nàng, bàn tay to kéo eo nàng, chôn mặt vào cổ nàng, hít vào một hơi thật mạnh.

“Những ngày bản công tử không ở trong phủ, có nhớ ta sao?”

“Nhớ...”

Khương Hạo buồn cười ra tiếng, một tay sờ trước ngực nàng, ý xấu hỏi: “Là nơi này nhớ sao?”, đang nói, lại ác liệt dùng hạ thân chọc chọc nàng, “Hay là nơi này nhớ?”

20. Chương 20: Công Tử Thứ Xuất Vs Trạng Nguyên Lang (18)

Đồ sắc phôi này!

Hạ Tình Tình bị động tác vô sỉ làm mặt già đỏ lên.

Môi Khương Hạo dừng ở cổ nàng, tinh tế vuốt ve, một tay câu lấy eo nàng, một tay ở trước ngực nàng, cách quần áo mạnh mẽ vuốt ve, thường thường dùng hạ thân cạo nàng.

Hạ Tình Tình bị hấn khiêu khích các loại mềm cả thân mình, vô lực dựa trong lồng ngực hấn, nhẹ nhàng rên rỉ: “Ừ... Công tử... Đừng... hiện giờ là ban ngày... ư...”

Khương Hạo ở cổ nàng ra sức liếm cắn chỗ mẫn cảm, thanh âm có chút mơ hồ không rõ: “Ban ngày thì làm sao? Bản công tử vẫn có khả năng làm người không xuống giường được.”

“Ừ... A... nhẹ chút... Công tử... Đừng cắn a...”

Khương Hạo một tay bế nàng lên, một tay quét rơi đồ vật trên bàn, đặt nàng ngồi trên bàn sách, làm hai chân nàng vòng quanh eo hấn, mạnh mẽ xé mở váy, chôn đầu vào, tiến đến trước ngực nàng, ngậm lấy trái cây hồng hồng kia, dùng sức mút vào, bàn tay to cầm bên mềm mại kia, dùng đầu ngón tay nhẹ nhàng trêu chọc đỉnh nhón.

“A... A... thật thoải mái... A...” Hạ Tình Tình hơi hơi ngửa đầu, đôi tay chống ở bàn, mắt to một mảnh mê mang.

Khương Hạo mạnh mẽ xoa nắn một hồi, sau đó tay một đường đi xuống, xẹt qua bụng nhỏ, đi vào phía dưới, kéo quần xuống, sờ soạng tìm tòi, đầy tay trơn trượt.

hấn cười khê: “Sao ướt thành như vậy, muốn bị thao?”

Dứt lời, trực tiếp ấn ngón trở vào, tùy ý khảy vài cái, mật dịch ầm ập bùng lên, dính ướt tay hấn.

“Chắc chắc, thật tao” Khương Hạo lại hướng vào huyết nàng bỏ thêm một ngón tay, ra vào qua lại, thịt non chặt chẽ không ngừng mút ngón tay hấn, mật thủy sau trước tiếp tục trào ra.

“Ừ... A...” Hạ Tình Tình vận vẹo thân mình, cảm giác hạ thân hư không từng đợt truyền đến.

Khương Hạo đột nhiên rút ngón tay ra, vén trường bào lên, móc ra cứng rắn của mình để ở huyết khẩu ướt đầm, cọ vài cái, sau đó hít sâu một hơi, dùng sức đâm vào trong cơ thể nàng.

“A... thật đầy... vào được... A...” Hạ Tình Tình dùng sức ngẩng đầu lên, hạ thân hư không được lấp đầy, tê tê dại dại, làm thân thể trắng tinh nhiễm một chút hồng nhạt.

“Ách... thật chặt... Thả lỏng chút...” Côn thịt bị thịt non trong hoa huyết cắn chặt, mang theo một trận khoái cảm rùng mình, Khương Hạo bóp chặt eo nhỏ, hạ thân hung hăng động lên.

“Ô... Ô... Công tử... Công tử...”

hắn mỗi một lần ra vào, đều kéo thịt mềm trong huyết khẩu nhảy ra, lông dày rậm đảo qua hoa để mẫn cảm, càng kích thích hoa huyết không ngừng co chặt, mật thủy cuộn cuộn không ngừng phun trào ra, chỗ hai người kết hợp là một mảnh thủy quang.

“Tê... thật sướng... Tiểu tao hóa... Lại phun nước...” Mật thủy không ngừng cọ rửa mã mắt của hắn, sướng đến hắn hút khí, tăng lớn lực đạo đâm về phía trước, côn thịt cắn thật sâu vào tử cung.

“A a... Cắm vào tử cung... A... lực quá lớn... A...” Hạ Tình Tình phe phẩy đầu không ngừng thét chói tai, trong mắt rừng rừng, thân mình dựa về phía trước, đôi tay gắt gao ôm cổ hắn, nàng gần sát làm côn thịt tiến càng sâu.

“Ô ô... Hừ...” Nàng chôn mặt ở trên vai hắn, ngăn chặn đứt quãng rên rỉ trong miệng, hai chân kẹp eo hắn, nước mắt tẩm ướt bờ vai hắn.

“A... Tiểu tao hóa... Có phải bị ta thao khốc hay không?” Khương Hạo thao đỏ mắt, theo động tác nàng, hai tay duỗi đến chỗ bắp đùi, dùng sức bẻ nàng lên, vừa đi vừa dùng sức làm nàng ở trong phòng.

“A!” Đột nhiên bay lên không làm Hạ Tình Tình hoảng hốt, đôi tay ôm chặt cổ hắn, hai chân theo bản năng gắt gao quăn lêneo hắn, để tránh thân mình rơi xuống, tiểu huyết co rút càng mạnh hơn.

“A... thật chặt... thật là cái tao hóa... Làm chết người!” Khương Hạo dừng bước chân, vừa nảy sinh ác độc đâm lên trên, vừa bắt lấy nàng ấn lên hông mình, quy đầu ngang ngược thao vào tử cung, đâm bụng nhỏ của nàng phồng lầy một khối nhỏ.

“A... thật sâu... Cắm thật sâu... A... Đau quá...” Hạ Tình Tình đột nhiên thét chói tai, thân thể theo động tác hắn không ngừng pháp phồng, hoa huyết bị căng vừa đau vừa trướng, đại lượng mật thủy từ chỗ kết hợp không ngừng nhỏ giọt, chỉ chớp lát, trên mặt đất ướt một mảnh.

“A... A...” Khương Hạo ở trong vách tường chặt chẽ co rút lại mà mãnh liệt thọc vào rút ra hơn mười lần, sau đó dùng sức đâm mạnh, đem toàn bộ dục vọng đưa thật sâu vào trong cơ thể nàng..

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/xuyen-nhanh-tinh-tham-mot-tac>